

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 686/2001 av den 4 april 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 687/2001 av den 4 april 2001 om beslutet att inte göra någon tilldelning enligt den 34:e delanbudsinfordran för vitsocker inom ramen av en stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1531/2000	3
Kommissionens förordning (EG) nr 688/2001 av den 4 april 2001 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn	4
Kommissionens förordning (EG) nr 689/2001 av den 4 april 2001 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	6
Kommissionens förordning (EG) nr 690/2001 av den 3 april 2001 om särskilda stödåtgärder för nötköttsmarknaden	8
Kommissionens förordning (EG) nr 691/2001 av den 4 april 2001 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	15

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2001/274/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 11 april 2000 om den åtgärd som EDF har genomfört till förmån för vissa företag inom pappersindustrin⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 1061]** 18

2001/275/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 20 mars 2001 om genomförandebestämmelser till rådets beslut 2000/596/EG vad gäller utgifter som berättigar till stöd och rapporter om genomförandet av insatser som medfinansieras genom Europeiska flyktingfonden [delgivet med nr K(2001) 736]** 27

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

★ Kommissionens beslut av den 4 april 2001 om ändring av beslut 93/402/EEG om djurhälsovillkor och veterinärintyg för import av färskt kött från länder i Sydamerika, som en anpassning till djurhälsosituationen i Argentina ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 1040]	41
--	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 686/2001
av den 4 april 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 april 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 april 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 april 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	87,6
	204	46,7
	212	117,1
	999	83,8
0707 00 05	052	140,4
	624	89,6
	628	144,3
	999	124,8
0709 90 70	052	115,6
	204	66,5
	999	91,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	78,7
	204	46,4
	212	45,7
	220	57,2
	624	56,6
	999	56,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	96,2
	400	94,5
	404	108,8
	508	97,9
	512	90,3
	528	88,2
	720	128,4
	804	112,2
	999	102,1
	0808 20 50	388
512		79,1
528		81,1
999		81,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 687/2001

av den 4 april 2001

om beslutet att inte göra någon tilldelning enligt den 34:e delanbudsinfördran för vitsocker inom ramen av en stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1531/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 18.5 b andra stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1531/2000 av den 13 juli 2000 om en stående anbudsinfördran för att fastställa importavgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker. Enligt bestämmelserna i artikel 8.2 förordning (EG) nr 1531/2000 kan

det beslutas att inte göra någon tilldelning enligt en viss delanbudsinfördran.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det har beslutats att inte göra någon tilldelning enligt den 34:e delanbudsinfördran för vitsocker i förordning (EG) nr 1531/2000 och för vilken tidsfristen för ingivande av anbud har utlöpt den 4 april 2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 april 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 april 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 69.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 688/2001

av den 4 april 2001

om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68⁽³⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68⁽⁴⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten

kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 april 2001.

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 april 2001.

På kommissionens vägnar
 Franz FISCHLER
 Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 april 2001 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,40	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,76	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskriver för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 689/2001

av den 4 april 2001

om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000⁽²⁾, särskilt artikel 18.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 18 i förordning (EG) nr 2038/1999 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EG) nr 2038/1999 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 19 i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.
- (3) Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 av den 9 april 1968 om fastställande av en standardkvalitet för råsocker samt av gemenskapens gränsovergångsställe för beräkning av cif-pris för socker⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽⁴⁾. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 19.4 i förordning (EG) nr 2038/1999. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om

tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport⁽⁵⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller vissa marknadens särskilda krav kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för socker efter destinationen.
- (5) I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.
- (6) Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.
- (7) Tillämpningen av de bestämmelser som föreskrivs ovan på den nuvarande situationen på sockermarknaden, särskilt på prisnoteringar eller priser på socker inom gemenskapen och på världsmarknaden innebär att exportbidraget bör vara det som anges i bilagan till denna förordning.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 2038/1999 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 april 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 april 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 89, 10.4.1968, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽⁵⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 april 2001 om fastställande av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,76 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	36,25 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,76 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	36,25 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4214
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,14
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,33
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,33
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4214

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.4 i förordning (EG) nr 2038/1999.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT L 309, 21.11.1985, s. 14).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 690/2001

av den 3 april 2001

om särskilda stödåtgärder för nötköttsmarknaden

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 38.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapens marknad för nötkött genomgår för närvarande en djup kris på grund av konsumenternas bristande förtroende för nötkött efter det att nya fall av bovin spongiform encefalopati (BSE) konstaterats. Såväl konsumtionen som produktionen har nu fallit till de lägsta nivåer som någonsin förekommit, vilket i sin tur lett till att producentpriserna sjunkit kraftigt. Krisläget väntas förbli oförändrat ännu en tid. I artikel 38.1 i förordning (EG) nr 1254/1999 föreskrivs att om en väsentlig prisökning eller ett väsentligt prisfall noteras på gemenskapsmarknaden och om situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa marknaden skall nödvändiga åtgärder vidtas.
- (2) En sådan åtgärd vidtogs i och med kommissionens förordning (EG) nr 2777/2000 om undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 111/2001⁽³⁾, som inför ett system för uppköp för destruktion av djur över 30 månader och främst djur som vid slakt inte testas för BSE.
- (3) Förordning (EG) nr 2777/2000 tillämpas till och med den 30 juni 2001. I kommissionens beslut 2000/764/EG av den 29 november 2000 om testning av nötkreatur för att upptäcka bovin spongiform encefalopati och om ändring av beslut 98/272/EG om epidemiologisk övervakning av transmissibel spongiform encefalopati⁽⁴⁾ föreskrivs det att medlemsstaterna skall se till att alla nötkreatur över 30 månader som skall slaktas för att

användas som livsmedel skall undersökas senast den 1 juli 2001 med hjälp av ett av de godkända snabbtester som anges i bilaga IV.A till kommissionens beslut 98/272/EG om epidemiologisk övervakning av transmissibel spongiform encefalopati och om ändring av beslut 94/474/EG⁽⁵⁾, senast ändrat genom beslut 2000/764/EG.

- (4) Mot bakgrund av detta bör ett nytt särskilt uppköpsystem införas senast den 1 juli 2001 för kött från testade djur som gör det möjligt för medlemsstaterna att lagra kött som ett alternativ till destruering, som dock bör kunna tillämpas tidigare i medlemsstater som vill tillämpa det före det datumet eller i medlemsstater som har rätt att upphöra att tillämpa förordning (EG) nr 2777/2000.
- (5) Med tanke på BSE-krisens omfattning och i synnerhet på att den troligen kommer att vara en längre tid, och sålunda medföra omfattande ansträngningar för att stödja marknaden, bör ansträngningarna fördelas mellan gemenskapen och medlemsstaterna, dels med tanke på det stora antal djur som förväntas köpas upp inom ramen för systemet och dels med tanke på de begränsade budgetresurser som finns till förfogande för gemenskapsfinansiering.
- (6) Denna förordning behöver inte tillämpas i Förenade kungariket eftersom det i kommissionens förordning (EG) nr 716/96 av den 19 april 1996 om undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden i Förenade kungariket⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2000⁽⁷⁾, redan föreskrivs ett särskilt system i den medlemsstaten för djur som är äldre än 30 månader.
- (7) Kötsändningar från Förenade kungariket och Portugal fortsätter att omfattas av rådets beslut 98/256/EG av den 16 mars 1998 om nödatgärder vad beträffar skydd mot bovin spongiform encefalopati, som ändrar beslut 94/474/EG och upphäver beslut 96/239/EG⁽⁸⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 98/692/EG⁽⁹⁾ i fråga om Förenade kungariket, och av kommissionens beslut 98/653/EG av den 18 november 1998 om nödatgärder som krävs med hänsyn till förekomsten av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Portugal⁽¹⁰⁾, senast ändrat genom beslut 2000/104/EG⁽¹¹⁾.
- (8) För att kunna garantera att systemet fungerar måste förflyttning av kött och djur i spekulativt syfte undvikas. Således bör det fastställas en djurhållningsperiod för djuren i fråga.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 321, 19.12.2000, s. 47.

⁽³⁾ EGT L 19, 20.1.2001, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 305, 6.12.2000, s. 35.

⁽⁵⁾ EGT L 122, 24.4.1998, s. 59.

⁽⁶⁾ EGT L 99, 20.4.1996, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 37.

⁽⁸⁾ EGT L 113, 15.4.1998, s. 32.

⁽⁹⁾ EGT L 328, 4.12.1998, s. 28.

⁽¹⁰⁾ EGT L 311, 20.11.1998, s. 23.

⁽¹¹⁾ EGT L 29, 4.2.2000, s. 36.

- (9) Uppköpta produkter bör kunna få säljas efter den 1 januari 2002 när systemet för obligatorisk märkning baserat på ursprung enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97⁽¹⁾ kommer att börja tillämpas. Det bör således krävas att det på produkternas etiketter anges i vilket land eller vilka länder djuren har fötts och fötts upp, i enlighet med artikel 13.5 i förordning (EG) nr 1760/2000, tillsammans med de uppgifter som anges i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1825/2000⁽²⁾ om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1760/2000.
- (10) För att erhålla de bästa resultaten i fråga om kostnadseffektivitet bör inköpen begränsas till kategorier av djur över 30 månader för att indragningen från marknaden skall ske till lägsta möjliga kostnad. Av samma skäl och i syfte att öka den nödvändiga flexibiliteten när det gäller förvaltningen av systemet bör beslut om uppköp fattas efter ett anbudsförfarande.
- (11) Marknadspriserna för de kategorier som är stödberättigande inom systemet och i synnerhet priserna på kor som är den mest representativa kategorin skiljer sig kraftigt från medlemsstat till medlemsstat. Det bör således fastställas om marknadssituationen för kor i en medlemsstat är så svag att det motiverar undantagsstöd. I detta syfte bör ett system med nationella utlösningspriser tillämpas. Utlösningspriserna bör ta hänsyn till de genomsnittliga marknadspriserna för en representativ kvalitet under de senaste tre åren med en normal marknadssituation.
- (12) För att säkerställa största möjliga effekt på marknaden bör det föreskrivas att olika högsta anbudspriser fastställs per medlemsstat där uppköp får äga rum med tillämpning av systemet med utlösningspriser. När det högsta priset fastställs bör hänsyn tas till ett belopp som motsvarar de nettokostnader som uppstår vid slakt för livsmedelsproduktion. Det bör inte fastställas ett högsta pris som överskrider det gällande marknadspriset ökat med ovanstående belopp.
- (13) Föreskrifter bör fastställas för leverans- och betalningsvillkor för kvantiteten i anbudet. Inom vissa gränser bör betalningarna till den utvalde anbudsgivaren anpassas om dennes faktiska köttleveranser skiljer sig från referenskvaliteten i anbudet.
- (14) Medlemsstaten bör kunna få besluta om huruvida det kött som övertagits skall lagras eller destrueras. I det senare fallet bör medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att allt köttet verkligen används i

det syfte som avsetts. Om köttet är avsett för lagring skall medlemsstaten fastställa lämpliga lagringsmetoder.

- (15) För att undvika att marknaden störs bör utsläppande på marknaden av lagrade produkter godkännas i förväg av kommissionen i enlighet med förvaltningskommittéförfarandet. Om produkterna frisläpps för att användas som humanitärt bistånd bör det kunna garanteras att villkoren i internationella avtal uppfylls.
- (16) Med beaktande av de kostnader i systemet som skall finansieras av nationella myndigheter bör det föreskrivas att kvitton från försäljning av lagrade produkter tillhör medlemsstaterna.
- (17) Kommissionens experter bör kunna kontrollera att alla angivna krav uppfylls.
- (18) Förvaltningskommittén för nötkött har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall köpa upp kylda slaktkroppar eller halva slaktkroppar från nötkreatur som är äldre än 30 månader och tillhör följande kategorier, som definieras i artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 1208/81⁽³⁾:

- Kategori B
- Kategori D
- Kategori E

2. Kylda hela och halva slaktkroppar får endast köpas upp om följande villkor är uppfyllda:

- De kommer från djur som vid slakt har testats negativt genom ett av de godkända snabbtester som förtecknas i bilaga IV till beslut 98/272/EG.
- De är kontrollmärkta enligt kapitel XI i bilaga I till rådets direktiv 64/433/EEG⁽⁴⁾.
- De kommer från djur som har befunnit sig på ett eller flera jordbruksföretag i medlemsstaten i fråga under minst sex månader före slakt.
- De kommer från djur som slaktats högst sex dagar tidigare.
- De presenteras i enlighet med artikel 2 i förordning (EEG) nr 1208/81. Vid behov skall artikel 1.2 och 1.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 563/82⁽⁵⁾ tillämpas då slaktkroppens vikt fastställs. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare villkor för presentationen av slaktkropparna.

⁽¹⁾ EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 216, 26.8.2000, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 123, 7.5.1981, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁵⁾ EGT L 67, 11.3.1982, s. 23.

- De är klassificerade enligt den gemenskapsskala som fastställs i förordning (EEG) nr 1208/81.
- De kan identifieras genom slaktnummer och genom en stämpel som anger kategori och konformationsklass.
- De är märkta i enlighet med systemet i förordning (EG) nr 1760/2000, inklusive angivelserna i artikel 13.5 i den förordningen.

Artikel 2

1. Uppköpspriset för kyllda slaktkroppar som skall köpas upp enligt denna förordning skall fastställas enligt ett anbuds-förfarande.

2. Anbudsförfarande skall inledas i en medlemsstat där det genomsnittliga marknadspriset för referensklassen i kategori D under två på varandra följande veckor har uppnått högst det utlösningspris som förtecknas i bilaga I för medlemsstaten i fråga.

Anbudsförfarande skall upphöra i en medlemsstat där det genomsnittliga marknadspriset för referensklassen i kategori D under två på varandra följande veckor har överstigit det utlösningspris som förtecknas i bilaga I för medlemsstaten i fråga.

Kommissionen skall besluta om inledande och upphörande av anbuds-förfarande.

3. Referensklassen skall vara 04 i Irland och 03 i övriga medlemsstater.

4. Villkoren för anbuds-förfarande fastställs i bilaga II.

5. Bestämmelserna i denna förordning skall utgöra ett ständigt allmänt meddelande om anbudsinfordran. För varje enskilt anbud skall berörda interventionsorgan upprätta ett meddelande om anbudsinfordran för offentliggörande senast fredagen före sista datum för inlämnande av anbud, med angivande av adressen till det behöriga organ som mottar anbudet. Sista datum för inlämnande av anbud skall vara 12.00 (Bryssel-tid) de datum som anges i bilaga III.

Inom 24 timmar efter det att tidsfristen för anbudsinfordran har gått ut skall interventionsorganen underrätta kommissionen om de inkomna anbudet.

Artikel 3

1. På grundval av de anbud som mottagits vid varje enskild anbudsinfordran skall ett högsta uppköpspris fastställas för varje referensklass i enlighet med förfarandet i artikel 43 i förordning (EG) nr 1254/1999. Medlemsstaten får fastställa ett annat pris.

Det högsta priset får inte överstiga utlösningspriset plus 14 euro per 100 kg slaktkroppsvikt.

2. Anbudet skall inte beaktas

- om det angivna priset överstiger det rådande priset för referensklassen för kategori D plus 14 euro per 100 kg slaktkroppsvikt,
- om det angivna priset överstiger det högsta pris som anges i punkt 1.

3. Beslut kan fattas om att inte fullfölja anbuds-förfarandet.

4. De rättigheter och skyldigheter som följer av anbuds-infordran kan inte överlåtas.

Artikel 4

1. De behöriga myndigheterna skall omedelbart underrätta anbudsgivarna om resultatet av deras deltagande i anbuds-förfarandet.

På samma gång kommer de anbudsgivare som tilldelats anbudet att underrättas om den kvantitet som skall levereras och det pris som fastställts.

2. Den tilldelade kvantiteten skall levereras inom 17 kalenderdagar efter dagen för offentliggörande av förordningen om fastställande av högsta uppköpspris. Medlemsstaten får i undantagsfall förlänga den perioden med högst en vecka.

Medlemsstaten skall med hänsyn tagen till punkt 3 fastställa platsen för övertagande och offentliggöra den i det meddelande om anbudsinfordran som anges i artikel 2.5.

3. Levererade slaktkroppar skall endast godkännas och övertas om de vid den behöriga myndighetens kontroll visar sig uppfylla villkoren i denna förordning. Den behöriga myndigheten skall dessutom systematiskt kontrollera och registrera vikt och klass för varje slaktkropp och spara dessa register.

4. Om den kvantitet som faktiskt levererats och godkänts är mindre än den tilldelade kvantiteten skall säkerheten

a) frisläppas i sin helhet om skillnaden inte överstiger 5 %,

b) anses förverkad, utom i fall av force majeure,

— i förhållande till den kvantitet som inte levererats eller inte godkänts om skillnaden inte överstiger 15 %,

— i sin helhet i andra fall.

Artikel 5

1. Den behöriga myndigheten skall betala de anbudsgivare som tilldelats anbudet det pris som anges i deras anbud senast 65 dagar efter det att produkterna i fråga har lämnats över.

2. Betalning skall endast göras för den kvantitet som faktiskt har levererats och godkänts, inom gränserna för den kvantitet som tilldelats.

3. Om slaktkroppar av andra klasser än O tas över skall det pris som betalas för slaktkropparna i fråga till den anbudsgivare vars anbud har accepterats justeras med hjälp av koefficienterna i bilaga IV.

4. Den växelkurs som skall användas för det högsta uppköpspriset och för det antagna anbudspriset skall vara den som gäller den dag då den förordning som fastställer högsta uppköpspris för det ifrågakvarande anbuds-förfarandet träder i kraft.

5. Gemenskapen skall finansiera 70 % av priset för det kött som köps upp enligt denna förordning.

Den berörda medlemsstaten skall finansiera återstående 30 % samt alla kostnader i samband med transaktionerna enligt artiklarna 6, 7, 8 och 9.

Artikel 6

Efter att ha tagit över köttet får den behöriga myndigheten använda produkterna i enlighet med artikel 9 eller destruera dem i enlighet med artikel 7, antingen direkt eller efter lagring.

Artikel 7

Om produkterna destrueras skall den behöriga myndigheten vidta alla åtgärder som krävs för att se till att allt kött bearbetas genom konvertering och att de därigenom erhållna produkterna inte används som livsmedel eller foder.

Artikel 8

1. Om en medlemsstat beslutar att lagra köttet får det lagras utan ben eller i form av konserver. Medlemsstaten i fråga skall fastställa regler för styckning, urbening, konservering, lagring eller andra åtgärder i samband med produkterna och deras lagring.

2. Medlemsstaterna skall i slutet av varje månad underrätta kommissionen om föregående månads lagrade produkter i fråga om kvantitet och egenskaper.

3. Under lagringen skall den behöriga myndigheten regelbundet kontrollera att produkterna inte lämnar lagret.

Artikel 9

1. Om köttet är avsett att användas för andra syften än i enlighet med artikel 7 får det frisläppas enligt följande villkor:

- Om det inte har någon särskild bestämmelse eller användning.
- Om det har en särskild bestämmelse eller användning på gemenskapsmarknaden.
- För kommersiell export.
- För att användas som humanitärt bistånd inom ramen för en särskild aktion i ett tredje land.

Om köttet används enligt tredje eller fjärde strecksatsen ovan skall inga exportbidrag beviljas för de berörda kvantiteterna.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att garantera att de produkter som frisläpps enligt de sista tre strecksatserna i punkt 1 verkligen används i det syfte som avses.

3. Produkter enligt de första tre strecksatserna i punkt 1 skall frisläppas utan att det stör marknaden och på ett sätt så att direkt konkurrens om avyttring av interventionsprodukter undviks.

4. De produkter som avses i punkt 1 får endast frisläppas efter förhandsgodkännande från kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43 i förordning (EG) nr 1254/1999.

5. Om en medlemsstat avser att frisläppa lagrade produkter för att använda dessa som humanitärt bistånd i tredje land skall medlemsstaten se till att alla bestämmelser enligt internationella avtal efterlevs.

Artikel 10

Intäkter från försäljningar av produkter i enlighet med denna förordning skall tillfalla den berörda medlemsstaten.

Artikel 11

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999⁽¹⁾ får experter från kommissionen, eventuellt tillsammans med medlemsstaternas experter, genomföra kontroller på plats så att de kan försäkra sig om att alla bestämmelser i den här förordningen efterlevs.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas i alla medlemsstater utom Förenade kungariket från och med den 1 juli 2001 till och med den 31 december 2001. Från det att denna förordning träder i kraft gäller dock följande:

- Den skall tillämpas i medlemsstater som inte längre tillämpar förordning (EG) nr 2777/2000, med tillämpning av artikel 3.4 i den förordningen,
- Den får tillämpas i andra medlemsstater som då skall underrätta kommissionen om och när de önskar tillämpa den.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 april 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

BILAGA I

Utlösningsspriser som avses i artikel 2.2

(euro/100 kg slaktvikt)

	Till och med den 30 juni 2001	1 juli–31 december 2001
Belgien	180,0	167,3
Danmark	178,2	165,6
Tyskland	177,7	165,2
Grekland	158,0	146,9
Spanien	158,0	146,9
Frankrike	218,3	202,9
Irland	193,3	179,6
Italien	158,0	146,9
Luxemburg	188,2	174,9
Nederländerna	185,2	172,1
Österrike	161,5	150,1
Portugal	158,0	146,9
Finland	169,4	157,4
Sverige	205,7	191,1

BILAGA II

Villkor för anbudsförfarandet**Anbud**

1. Anbud får endast lämnas in av
 - a) slakterier för nötkreatur som godkänts i enlighet med artikel 3.1 A a i direktiv 64/433/EEG, oavsett rättslig status, och
 - b) de nötkreaturs- eller kötthandlare som för egen räkning låter slakta på sådana slakterier och är upptagna i det nationella mervärdesskatteregistret.
2. Intresserade anbudsgivare skall lämna sina anbud till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där anbudsförfarandet inletts, antingen i form av ett skriftligt anbud mot mottagningsbevis eller i någon annan skriftlig form som accepteras av myndigheten mot mottagningsbevis.
3. Berörda parter får endast lämna ett anbud per anbudsfordran.

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att anbudsgivarna är oberoende av varandra vad beträffar ledning, personal och verksamhet.

Om det finns goda grunder att anta att så inte är fallet eller att ett anbud inte motsvarar det verkliga ekonomiska läget skall anbudet endast beaktas om anbudsgivaren lämnar godtagbara bevis för att villkoren i andra stycket ovan är uppfyllda.

Om det konstateras att en anbudsgivare har lämnat mer än ett anbud skall alla anbud från den anbudsgivaren avvisas.
4. Anbuden skall innehålla följande uppgifter:
 - a) Anbudsgivarens namn och adress.
 - b) En total kvantitet, i ton, av produkterna av de stödberättigande kategorierna.
 - c) Priset per 100 kg för produkter av referensklass i kategori D i euro avrundat till högst två decimaler.
5. Anbud skall endast vara giltiga om
 - a) det avser minst 10 ton,
 - b) det åtföljs av anbudsgivarens skriftliga förbindelse att uppfylla alla bestämmelser rörande det ifrågasvarande anbudsförfarandet, och
 - c) anbudsgivaren lägger fram bevis för att han före utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud har ställt den nedan angivna säkerheten för anbudet i fråga.
6. Anbud kan inte dras tillbaka efter utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud.
7. Anbuden skall klassas som konfidentiella.

Säkerheter

1. Upprätthållande av anbud efter det att anbudstiden löpt ut och leverans av produkterna på den utsedda platsen för övertagande inom den tidsfrist som fastställs i artikel 4.2 skall utgöra ett primärt krav vars uppfyllande skall säkras genom att det ställs en säkerhet om 25 euro per 100 kg.

Säkerheten skall ställas hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat där anbudet lämnats.
2. Säkerheten kan endast ställas i form av kontanta inbetalningar i enlighet med artikel 13 och artikel 14.1 och 14.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85⁽¹⁾ eller på något av de sätt som anges i artikel 8.2 i den förordningen.
3. För anbud som inte godtagits skall säkerheten frisläppas så snart resultatet av anbudsfordran offentliggörs.

För anbud som godtas skall säkerheten frisläppas efter det att produkterna har övertagits, utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 4.4 i denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

BILAGA III

Datum enligt artikel 2.5

17 april 2001
 30 april 2001
 14 maj 2001
 28 maj 2001
 11 juni 2001
 25 juni 2001
 9 juli 2001
 23 juli 2001
 27 augusti 2001
 10 september 2001
 24 september 2001
 8 oktober 2001
 22 oktober 2001
 12 november 2001
 26 november 2001
 10 december 2001

BILAGA IV

Koefficienter enligt artikel 5.3**Klass enligt klassificering**

	SEUR	O	P
Belgien	1,13 ⁽¹⁾	1,00	0,74
Danmark	1,24	1,00	0,78
Tyskland	1,12	1,00	0,74
Grekland	1,15	1,00	0,98
Spanien	1,27	1,00	0,67
Frankrike	1,22	1,00	0,88
Irland	1,07	1,00	0,91
Italien	1,17	1,00	0,89
Luxemburg	1,20 ⁽¹⁾	1,00	0,83
Nederländerna	1,07	1,00	0,92
Österrike	1,09	1,00	0,87
Portugal	1,17	1,00	0,83
Finland	1,15	1,00	0,84
Sverige	1,09	1,00	0,76

⁽¹⁾ Om de levererade slaktkropparna klassificeras som S eller E skall koefficienten vara 1,65.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 691/2001
av den 4 april 2001
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 627/2001 ⁽⁵⁾ rättad genom förordning (EG) nr 676/2001 ⁽⁶⁾.

- (2) I artikel 2.1, i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 euro/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 627/2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till den rättade förordningen (EG) nr 627/2001 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 april 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 april 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EGT L 91, 31.3.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 93, 3.4.2001, s. 34.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00	0,00
	av medelhög kvalitet	25,72	15,72
	av låg kvalitet	55,09	45,09
1002 00 00	Råg	38,74	28,74
1003 00 10	Korn, för utsäde	38,74	28,74
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	38,74	28,74
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	69,80	59,80
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	69,80	59,80
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	38,74	28,74

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 30.3.2001–3.4.2001)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (euro/ton)	131,64	127,66	109,45	91,99	219,20 (**)	209,20 (**)	131,77 (**)
Tillägg för golfen (euro/ton)	43,20	17,18	6,01	8,77	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (euro/ton)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 euro per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob Golfen.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 19,68 euro/ton, Stora sjöarna–Rotterdam: 29,94 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 euro/ton (HRW2)
0,00 euro/ton (SRW2).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 april 2000

om den åtgärd som EDF har genomfört till förmån för vissa företag inom pappersindustrin

[delgivet med nr K(2000) 1061]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2001/274/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig⁽¹⁾, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 13 juni 1996, som registrerade den 14 juni 1996, fick kommissionen in ett klagomål beträffande de fördelaktiga villkor till vilka företaget Electricité de France (nedan kallat EDF) levererade elektricitet till papperstillverkare som gick med på att utrusta sig med elektriska infravärmetorkar. Enligt klaganden drar EDF fördel av sin absoluta kontroll över den franska elmarknaden och försöker påverka papperstillverkarnas val av infravärmeteknik genom att föreslå fördelaktiga elpriser till nackdel för sådana system som drivs med andra energikällor, till exempel naturgas.
- (2) I skrivelser av den 10 juli 1996, den 24 juli 1996, den 4 november 1997, den 4 december 1997 och den 12 januari 1998 begärde kommissionen att de franska myndigheterna skulle lämna mer detaljerade upplysningar. Upplysningar inkom till kommissionen den 18 juli 1996, den 28 augusti 1996, den 25 november 1997 och den 22 januari 1998. Kommissionen delgav klaganden en sammanfattning av dessa upplysningar i skrivelser av den 10 juli 1996, den 29 oktober 1996,

den 14 november 1996 och den 13 november 1997. Klagandens svar inkom till kommissionen den 31 oktober 1996, den 21 november 1996, den 10 december 1996, den 25 februari 1997, den 22 maj 1997 och den 12 september 1997.

- (3) Den 20 maj 1998 beslutade kommissionen att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende denna åtgärd. Frankrike underrättades om detta beslut i skrivelse SG(98) D/5741 av den 14 juli 1998, där de franska myndigheterna uppmanades att inkomma med sina synpunkter inom en månad, det vill säga senast den 14 augusti 1998.
- (4) Genom skrivelser av den 28 juli 1998, den 11 september 1998, den 7 oktober 1998, den 24 december 1998 och den 19 januari 1999 begärde de franska myndigheterna att kommissionen inte skulle offentliggöra vissa av upplysningarna i beslutet om att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget. Kommissionen svarade i skrivelser av den 10 augusti 1998, den 6 oktober 1998, den 22 oktober 1998, den 14 december 1998, den 12 januari 1999 och den 19 februari 1999. Vid sammanträden som hölls den 21 september 1998 och den 1 december 1998 upprepade de franska myndigheterna sin begäran att vissa upplysningar inte skulle offentliggöras, vilket emellertid delvis avvisades då de aktuella uppgifterna var av offentlig karaktär.
- (5) Genom en skrivelse av den 2 september 1998, som registrerades den 7 september 1998, begärde EDF att få tillgång till ärendet. Denna begäran avslogs genom en skrivelse av den 17 september 1997 eftersom de begärda handlingarna omfattades av den undantagsordning som anges i politiken för tillgång till handlingar.

⁽¹⁾ EGT C 70, 13.3.1999, s. 10.

- (6) Den 31 juli 1998 begärde de franska myndigheterna att tidsfristen för deras svar skulle förlängas med en månad. Denna begäran godkändes av kommissionen den 5 augusti 1998.
- (7) Genom en skrivelse av den 4 september 1998, som registrerades den 7 september 1998, lade de franska myndigheterna fram sina synpunkter.
- (8) Det meddelande där kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden i fråga offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 13 mars 1999⁽²⁾. Den 13 april 1999, det vill säga vid den tidsfrist som angavs i meddelandet, hade två berörda parter inkommit med synpunkter. Dessa synpunkter förmedlades genom skrivelser av den 4 juni 1999 och den 9 juni 1999 till de franska myndigheterna, vilka fick möjlighet att kommentera dem. Genom samma skrivelse begärde kommissionen också in kompletterande upplysningar.
- (9) Vid ett sammanträde den 28 maj 1999 och genom en skrivelse av den 28 juni 1999, som registrerades den 29 juni 1999, inkom de franska myndigheterna med begärda upplysningar.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

2.1 Inledning

- (10) EDF, som till 100 % kontrolleras av den franska staten, är den dominerande elproducenten i Frankrike, där företaget rättsligt⁽³⁾ och i praktiken åtnjuter en vertikalt integrerad monopolställning. EDF fastställer elpriser efter godkännande av finansministeriet.
- (11) EDF sägs ha en stor överkapacitet i sin produktion sedan åtminstone tio år. Företaget hade bedömt att denna överkapacitet skulle absorberas av marknaden 1997/1998. EDF har emellertid nyligen reviderat sina egna beräkningar, och då tillväxtakten i den franska ekonomin är lägre än beräknat bedömer nu företaget att denna överkapacitet riskerar att kvarstå åtminstone fram till 2010.
- (12) För att få avsättning för denna överkapacitet har EDF beviljat sina kunder inom vissa industrisektorer affärsbidrag för en överkonsumtion som härrör från vissa "effektiva och innovativa" eltillämpningar. Följande elteknik och industrisektorer har gynnats av dessa bidrag: värmväxlingsteknik, takvärmesystem, membran-teknik, gaskompression, elektrolys, högeffektmotorer med elektronisk hastighetsreglering (alla sektorer), strömledningsrör (kemi), motståndsuppvärmning (kemi, livsmedelsindustrin och glas), induktion (metallurgi och kemi), infravärmeteknik och annan strålningsteknik (papper, textil och livsmedelsindustrin).

- (13) Inom [...] (*) och [...] industrin har dessa metoder lett till slutande av avtal om elleveranser, bland annat med företagen [...] och [...], vilka också håller på att granskas av kommissionen. Inom pappersindustrin har EDF:s affärs-policy kommit till uttryck i ett tiotal projekt med "affärsbidrag" mellan 1990 och 1996, vilka bland annat syftar till att främja installation av infravärmetorkar. I detta sammanhang har papperstillverkarna Condat, Cascades, Lancey, Gromelle och Sibille Stenay (nedan kallat Sibille) kommit i åtnjutande av subventioner från EDF.

2.2 Stödmottagare och en detaljerad beskrivning av åtgärderna

- (14) De berörda papperstillverkarna får vid köp av torkar ett förskott från EDF som en rabatt motsvarande den el som dessa torkar enligt företagets egna beräkningar förbrukar under elavtalets löptid, som normalt är sex år. EDF beräknar sålunda rabatten för att fördela det initiala bidraget efter den förväntade årliga överkonsumtion av el som följer av driften av dessa torkar och efter elavtalets löptid. I en sådan beräkning beaktas dock inte ränta på det aktuella förskottet och på förbrukningen. De rabatter som redovisas nedan uttrycks i 1999 års penningvärde⁽⁴⁾.
- (15) **Condat:** I juni 1989, oktober 1990 och april 1995 förvärvade denna papperstillverkare tre elektriska infravärmetorkar med en överkonsumtion av el på 9, 21 respektive 18 GWh som följd⁽⁵⁾. Papperstillverkaren har härigenom fått en subvention från EDF på totalt 15,8 miljoner franska franc (2,41 miljoner euro) för överkonsumtion av el under sex år, varav 10,5 miljoner franska franc (1,6 miljoner euro) i form av ett förskott och 5,3 miljoner franska franc (0,81 miljoner euro) i form av ett driftstöd som betalas ut till kunden varje år. Den årliga rabatten uppgår till 6,2 centimes/kWh (0,95 cent/kWh) eller 27 % av genomsnittspriset på 22,8 centimes/kWh (3,48 cent/kWh). Det totala beräknade rabattvärdet uppgick till 22,6 miljoner franska franc (3,45 miljoner euro).
- (16) **Cascades:** I april 1992 beviljade EDF 250 000 franska franc (38 112 euro) för utveckling av en ny membran-teknik för återvinning av spillvatten från bestyrkningsprocesser, för en årlig överkonsumtion på 0,75 GWh under tre år. Värdet på denna rabatt uppgick till 11,6 centimes/kWh (1,77 cent/kWh) eller 59 % av genomsnittspriset på 19,6 centimes/kWh (2,99 cent/kWh). Det totala beräknade rabattvärdet uppgick till 346 185 miljoner franska franc (52 775 miljoner euro).
- (17) **Lancey:** I mars 1996 köpte denna papperstillverkare två elektriska infravärmetorkar och en enhet för rening av spillvatten. Företaget fick i detta syfte ett affärsbidrag från EDF på 2,25 miljoner franska franc (0,34 miljoner euro) för en årlig överkonsumtion på 15 GWh under

(*) Affärshemlighet.

(4) Den referensränta som kommissionen använder för att mäta förekosten av stöd i subventionerna uppgick den 1 augusti 1999 till 4,76 %.

(5) På grundval av de upplysningar som de franska myndigheterna lämnade den 21 januari 1998 har kommissionen i sitt beslut om att inleda förfarandet inbegripit ett affärsbidrag på 6,6 miljoner franska franc (1,01 miljoner euro) för installation av en fjärde tork. I sin skrivelse av den 28 juni 1999 lämnade de franska myndigheterna bevis för att denna tork inte hade installerats. Följaktligen har kommissionen tagit bort bidraget till denna tork i sin beräkning av den genomsnittliga rabatten.

(2) Se fotnot 1.

(3) Före lag nr 2000-108, av den 10 februari 2000 om modernisering och utveckling av allmänna eltjänster, Republiken Frankrikes officiella tidning av den 11 februari 2000, s. 2143.

sex år. Detta motsvarar en reell rabatt på 2,7 centimes/kWh (0,41 cent/kWh) eller 15 % av genomsnittspriset på 17,8 centimes/kWh (2,71 cent/kWh). Det totala beräknade rabattvärdet uppgick till 2,87 miljoner franska franc (0,44 miljoner euro).

- (18) Gromelle: I mars 1993 beviljade EDF detta företag ett bidrag på 130 000 franska franc (19 818 euro) för en elektrisk infravärmetork med en årlig överkonsumtion på 0,8 GWh under sex år. Detta motsvarar en genomsnittlig reell rabatt på 3,0 centimes/kWh (0,46 cent/kWh) eller 8 % av genomsnittspriset på 37,8 centimes/kWh (5,76 cent/kWh). Det totala beräknade rabattvärdet uppgick till 171 840 franska franc (26 196 euro).
- (19) Sibille: För installation av en elektrisk tork beviljade EDF detta företag i) i juli 1992 en subvention på 1,35 miljoner franska franc (0,21 miljoner euro) för en årlig överkonsumtion på 7 GWh, ii) i april 1996 ett belopp på 283 000 franska franc (43 143 euro) för sanering och iii) i april 1996 ett kompletterande affärsbidrag på 230 000 franska franc⁽⁶⁾ (35 063 euro) för en ytterligare överkonsumtion på 1,2 GWh under en period på sex år. Den genomsnittliga reella rabatten uppgår till 4,6 centimes/kWh (0,70 cent/kWh) eller 19 % av genomsnittspriset på 24,2 centimes/kWh (3,69 cent/kWh) för en årlig överkonsumtion på 8,2 GWh. Det totala beräknade rabattvärdet uppgick till 2,72 miljoner franska franc (0,41 miljoner euro).
- (20) IRS: För att delta i finansieringen av utvecklingen av infravärmeteknik för papperstorkning beviljade EDF 1996 företaget InfraRougeSystem (nedan kallat IRS) ett lån på 3 miljoner franska franc (0,46 miljoner euro). Lånet skulle betalas tillbaka på fem år som en funktion av företagets omsättning i Frankrike och utlandet. Det totala beräknade värdet på lånet uppgick till 3,45 miljoner franska franc (0,53 miljoner euro).
- (21) Det totala beräknade rabattvärdet uppgick till 32,2 miljoner franska franc (4,9 miljoner euro).

3. ANGIVANDE AV HUVUDSKÅLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

- (22) Kommissionens beslut om att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget grundar sig på a) misstanken att det förekommer inslag av statligt stöd i de fördelaktiga elpriser som beviljats vissa papperstillverkare

⁽⁶⁾ I sin skrivelse av den 4 september 1998 hävdade de franska myndigheterna att EDF hade begärt återbetalning av de aktuella beloppen för en pappersmaskin och en infravärmetork som genererade en överkonsumtion på 1,2 GWh, och som hade stängts av i slutet av 1997. Eftersom de franska myndigheterna i sin skrivelse av den 28 juni 1999 erkände att denna återbetalning inte hade verkställts har kommissionen inbegripit denna summa på 230 000 franska franc (35 063 euro) i det åtgärdsbelopp.

kare och b) de affärsmässiga motiven bakom det lån som EDF beviljat IRS.

3.1 Fördelaktiga elpriser för vissa papperstillverkare

- (23) Kommissionen har bedömt att ett fördelaktigt elpris omfattas av förbudet i artikel 87.1 i EG-fördraget om det uppfyller följande tre kriterier: a) Det ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel. b) Det gynnar vissa företag eller viss produktion. c) Det snedvrider konkurrensen mellan de gynnade företagen och liknande företag eller produktion i andra medlemsstater då de aktuella produkterna handlas inom gemenskapen.
- (24) Det kvarstod emellertid tvivel om huruvida det andra kriteriet var uppfyllt, det vill säga om det fördelaktiga elpriset för vissa papperstillverkare innebar att dessa företag beviljades en fördel.
- (25) Vid en första anblick tycktes EDF varken täcka marginalkostnaden eller, åtminstone inte helt, sina fasta kostnader. Inom ramen för långvariga elavtal måste en elleverantör, även om denna har överkapacitet, ta hänsyn till en avsevärd del av sina fasta kostnader.
- (26) Det verkade inte heller som om EDF behövde bevilja dessa prisnedsättningar för att hävda sig i konkurrensen, som vid den tiden i själva verket inte existerade på den franska elmarknaden, eller för att behålla kunder som företaget riskerade att förlora utan dessa prisnedsättningar⁽⁷⁾.
- (27) Slutligen tycktes de fördelaktiga elpriser som beviljats de berörda papperstillverkarna tillämpas på ett diskriminerande sätt i förhållande till andra elkonsumenter som befann sig i en jämförbar situation.

3.2 Det lån som EDF beviljat IRS

- (28) I brist på mer detaljerad information och med tanke på IRS svåra ekonomiska situation kvarstod tvivel kring de affärsmässiga motiven bakom det lån som EDF hade beviljat.

4. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (29) Efter offentliggörandet av kommissionens beslut om att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget med avseende på det aktuella stödet har kommissionen fått in synpunkter från två berörda parter, dels från en stödmottagare, Cascades, dels från EDF.

⁽⁷⁾ Dom av den 2 februari 1988 i de förenade målen 67,68 och 70/85, Van der Kooy, Rec. 1988, s. 219.

4.1 Cascades synpunkter

- (30) Cascades hävdar att företaget enbart har gasdrivna infravärmsystem från företaget Solaronics, och inte alls någon elektrisk infravärmeutrustning. EDF skulle sålunda inte ha påverkat företagets val. Däremot har EDF beviljat företaget en subvention på 250 000 franska franc för utveckling av en ny membranteknik för återvinning av spillvatten från bestyrkningsprocesser. Rabatten i fråga skulle inte fördelas över tre år. Slutligen skulle elförbrukningen ha motsvarat matarpumpen till anläggningen som enligt Cascades som inte skulle kunna drivas på något annat sätt. Bidraget kan därför inte ha missgynnat eller utgjort diskriminering av någon annan material eller energileverantör.

4.2 EDF:s synpunkter

- (31) EDF anser att varken den rabatt som beviljats papperstillverkarna eller avtalet med IRS har inslag av statligt stöd och att kommissionens tolkning av artiklarna 87 och 88 i detta fall kan förmodas diskriminera offentliga elproducenter i förhållande till privata genom att den berövar de offentliga företagen den affärsmässiga frihet som alla företag åtnjuter enligt fördraget.
- (32) För det första hävdar EDF att de rabatterade elpriserna i fråga täcker företagets samtliga rörliga kostnader och en avsevärd del av dess fasta kostnader. Enligt en undersökning som genomförts av konsultföretaget Hagler-Bailly täcker de priser som EDF erbjuder för papperstillverkarnas överkonsumtion till följd av den nya utrustningen samtliga rörliga kostnader och i genomsnitt 57 % av de fasta kostnaderna.
- (33) För att bedöma rabattens verkliga effekter på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna anser EDF för övrigt att man måste beräkna rabatten i förhållande för det genomsnittspris som en papperstillverkare betalar för sin totala elförbrukning. Enligt EDF uppgick rabatten (1996) för Condat, Lancey och Sibille till 0,8 %, 3,4 % respektive 1,3 % av anläggningarnas totala elförbrukning. Eftersom elkostnadens totala andel av kostnaden för papper varierar mellan 5 % och 10 % beroende på dess kvalitet motsvarar den "fördel" som den aktuella rabatten medför mellan 0,04 % och 0,08 % för Condat, mellan 0,17 % och 0,34 % för Lancey och mellan 0,065 % och 0,13 % för Sibille.
- (34) Slutligen hävdar EDF att det avtal som slöts med IRS 1996 inte utgjorde ett vanligt lån utan ett speciellt partnerska. Enligt detta avtal förband sig IRS bland annat att utveckla elektriska infravärmetillämpningar. I gengäld ställde EDF till IRS förfogande ett belopp på 500 000 franska franc i syfte att bidra till utvecklingen av företagets marknadsföring, samt ett belopp på 2,5 miljoner

franska franc som skulle återbetalas på fem år som en funktion av IRS årliga omsättning.

- (35) Enligt avtalet skulle IRS varje år betala EDF 4 % av den omsättning som genererades av försäljningen av elektrisk infravärmeutrustning. På grund av avbrott i företagets verksamhet har denna förpliktelse emellertid inte uppfyllts. På begäran av EDF utfärdade handelsdomstolen i Paris den 11 februari 1999 en begäran om en förklaring av IRS. IRS fick tre månader på sig att reglera denna skuld genom att betala in ett preliminärt belopp på 870 769,39 franska franc. Om detta inte skedde skulle hela skulden återkrävas med omedelbar verkan.
- (36) EDF hävdar slutligen att kommissionen tolkar artiklarna 87 och 88 i fördraget på ett sätt som begränsar offentliga elproducenters affärsmässiga frihet i förhållande till privata. Om EDF vore ett privat företag skulle det marknadsbeteende som är föremål för det aktuella förfarandet i själva verket vara helt tillåtet.

5. KOMMENTARER FRÅN FRANKRIKE

- (37) De franska myndigheterna har i två skrivelser framfört ett svar på kommissionens beslut om att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget. Dessa båda skrivelser, nämligen a) en skrivelse av den 4 september 1998 och b) en skrivelse av den 29 juni 1999, sammanfattas nedan.

5.1 Skrivelsen av den 4 september 1998

- (38) I sitt svar av den 4 september 1998 på att det aktuella förfarandet skulle inledas, påpekar de franska myndigheterna att den rabatt som beviljats företag inom pappersindustrin, och som är föremål för förfarandet, inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget av följande skäl:
- (39) Enligt de franska myndigheterna grundar sig den affärsstrategi som är föremål för förfarandet på företagets egna beslut och styrs inte av någon åtgärd, något beslut eller något incitament från de franska myndigheternas sida. Det faktum att de franska myndigheterna äger 100 % av kapitalet i EDF utgör inte ett tillräckligt skäl för att automatiskt hålla staten ansvarig för de begränsade affärsmässiga åtgärder som är aktuella i detta fall.
- (40) De franska myndigheterna hävdar att EDF i likhet med varje elproducent, offentlig eller privat, har ett legitimt affärsmässigt intresse av att främja utvecklingen av teknik och utrustning som kan förmodas stimulera efterfrågan på el och skapa nya avsättningsområden för företagets produktion. Den aktuella överkonsumtionsrabatten kan inte likställas med fördelaktiga elpriser. Enligt de franska myndigheterna utgör rabatten en sedvanlig och legitim affärsmetod som grundar sig på objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

- (41) Slutligen påpekar de franska myndigheterna att de priser som tas ut på de berörda anläggningarnas totala förbrukning beräknas i syfte att täcka hela kostnaderna för de aktuella avtalen, vilket de också gör. Kommissionen har emellertid begränsat sig till att beräkna den aktuella rabatten enbart på överkonsumtionen. Enligt de franska myndigheterna tycks denna metod inte stämma överens med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi. Myndigheterna anser att kommissionen inte har slagit fast att en privat investerare i en marknadsekonomi i EDF:s ställe skulle försäkra sig om att varje del av ett visst affärsmässigt förhållande med en industrikund är lönsam. Då det handlar om priset på företagets överkonsumtion menar de franska myndigheterna att rabatterna i vilket fall som helst har beräknats på ett sätt som leder till ett pris som inte bara täcker samtliga rörliga kostnader utan också cirka 50 % av de fasta kostnaderna.
- (42) Vidare anser de franska myndigheterna att även om denna affärsstrategi normalt genomförs under sex år, så sträcker sig de positiva effekter som den har på elförbrukningen över en betydligt längre tid än denna rabattperiod, nämligen materialets hela livstid på mellan 12 och 15 år. Detta innebär att den ytterligare elförbrukning och de ytterligare intäkter som strategin genererar kan beräknas över en betydligt längre period än den tid under vilket rabatten beviljas.
- (43) När det gäller EDF:s överkapacitet hävdar de franska myndigheterna att företaget har en överkapacitet som härrör från kärnkraftsgenererad el. De menar att det framgår av undersökningen från NERA att EDF inte har skapat denna överkapacitet med avsikt och att dess affärsstrategi gentemot kunderna gör det möjligt att resorbera överkapaciteten till priser som täcker samtliga rörliga kostnader och en avsevärd del av de fasta kostnaderna.
- (44) Myndigheterna understryker sedan att rabatten inte tillämpas på ett diskriminerande sätt. I detta sammanhang påminner de franska myndigheterna om att prisvillkoren för [...] har fundamentalt annorlunda grunder än i det aktuella fallet, och bland annat hänger samman med den berörda industrins elintensitet som överstiger 50 %. Med tanke på energiförbrukningens andel av den totala kostnaden för att tillverka papper bara ligger mellan 5 % och 10 % är pappersindustrin sålunda inte en elintensiv bransch.
- (45) De franska myndigheterna anser att kommissionen över-skattar den aktuella rabattens betydelse för EDF:s industrikunders konkurrenskraft. I själva verket anser de att rabattens effekter på papperstillverkarnas genomsnittliga priser är minimal. På samma sätt understryker de franska myndigheterna att det är felaktigt att påstå att EDF:s affärsstrategi – som går ut på att skapa affärsmässiga incitament – skulle få marknaden att frångå sin naturliga inklination att använda gas eftersom elutrustning är mer fördelaktig.
- (46) De franska myndigheterna avslutar sin skrivelse med att förklara att EDF vid förhandlingarna om avtalet med IRS 1996 tvärtom kunde förvänta sig en ökad elförbrukning till följd av att infravärmetekniken skulle bryta in på de många industrisektorer där IRS är verksamt. IRS försäljning av infravärmeutrustning uppgick under 1996 och 1997 till 18 miljoner franska franc. Enligt de franska myndigheterna borde dessa utsikter ha lett till ytterligare intäkter.
- (47) De franska myndigheterna hävdar att EDF i själva verket uppskattade att all den elektriska infravärmeutrustning som var installerad i den franska industrin 1996 hade en total effekt på 300 MW. Enligt EDF genererar denna utrustning en årlig elförbrukning på mer än 720 GWh, vilket innebär årliga intäkter som uppskattas till 200 miljoner franska franc. Enbart inom pappersindustrin genererar infravärmetekniken en förbrukning på 120 GWh. Med tanke på den maskinpark som ännu inte har utrustats med denna teknik uppskattar EDF att den ännu ej utnyttjade marknaden för elektrisk infravärmeteknik uppgår till 125 GWh, vilket motsvarar årliga intäkter på uppskattningsvis 30 miljoner franska franc.

5.2 Skrivelsen av den 29 juni 1999

- (48) Genom en skrivelse av den 4 juni 1999 begärde kommissionen att de franska myndigheterna skulle svara på de dittills obesvarade frågorna i beslutet att inleda förfarandet och på ett antal frågor som följde av synpunkterna från tredje part.
- (49) Som svar på denna begäran inkom de franska myndigheterna med beräkningar om i vilken grad den överkonsumtion som följer av de elektriska infravärmetorkarna täcker de fasta kostnaderna. Enligt de franska myndigheterna har dessa beräkningar utförts och validerats av det oberoende konsultföretaget Hagler-Bailly. De visar att de tillämpade affärsmetoderna för den överkonsumtion som genereras av infravärmetorkarna täcker samtliga rörliga kostnader och i genomsnitt 57 % av de fasta kostnaderna.
- (50) I detta sammanhang understryker myndigheterna att de affärsmässiga incitament som tillämpats för att öka elförbrukningen inte innebär prissänkningar, utan att de genom en ökad försäljning gör det möjligt att öka täckningen av de fasta kostnaderna i EDF:s produktionsanläggningar, vilket gynnar samtliga kunder.
- (51) När det gäller jämförelsen av de priser som tas ut i det aktuella fallet respektive av [...] och [...] förklarar de franska myndigheterna att de båda situationerna i själva verket inte är jämförbara. För [...] och [...] industrin utgör elförbrukningen mer än 50 % av tillverkningskostnaden för färdiga produkter, medan motsvarande siffra är mindre än 5 % inom pappersindustrin. Enligt en statistisk undersökning som genomförts av VDEW på

grundval av uppgifter som lämnats av tyska Statistisches Bundesamt, DIW och Unipede uppgår elförbrukningens andel av produktionskostnaden för papper till 2,4 %. På samma sätt visar en undersökningsrapport som SESSI (Service des statistiques industrielles du ministère de l'économie) utarbetade 1997 att denna siffra uppgår till 4,3 %. Följaktligen är elintensiteten vid tillverkning av papper bara en tiondel av de siffror som klaganden har framfört i det aktuella ärendet.

- (52) När det gäller den reella överkonsumtionen till följd av driften av infravärmetorkarna förklarar myndigheterna att denna inte räknas separat. Rabatterna har sålunda beräknats och fördelats på grundval av den överkonsumtion som denna utrustning genererar, och som angetts i de avtal som rör dessa.
- (53) I sin skrivelse bekräftar de franska myndigheterna vidare att det kompletterande affärsmässiga incitament på 230 000 franska franc som beviljats företaget Sibille inte har utnyttjats.
- (54) När det gäller lånet till IRS vidhåller de franska myndigheterna att det avtal som slöts mellan EDF och IRS den 29 mars 1996 i verkligheten är ett tjänsteavtal och inte ett låneavtal. Enligt myndigheterna var IRS då avtalet undertecknades den enda tillverkaren som kunde erbjuda innovativa elektriska infravärmetorkar. EDF valde sålunda ut IRS på grundval av sin "plattformsmarknadsföring" för att detta företag kunde förmodas tillhandahålla de tjänster som EDF önskade på marknadssegmentet för elektriska infravärmetorkar.
- (55) När det gäller Condat, en av stödmottagarna, försäkrar de franska myndigheterna att företaget bara har installerat tre elektriska infravärmetorkar och att planerna på en fjärde tork skrinlades då företaget i slutänden valde en gasdriven infravärmetork.
- (56) Slutligen förklarar de franska myndigheterna skillnaden mellan kommissionens och EDF:s beräkningar med det faktum att NERA i sin undersökning kraftigt överskattat den rörliga kostnaden per enhet kärnkraftsgenererad el från EDF. För de franska kärnkraftsanläggningarna utgörs drifts- och underhållskostnaderna precis som för den stora merparten av alla andra länder av fasta kostnader. Därav följer att den rörliga kostnaden för kärnkraftsgenererad el i stort motsvarar kostnaden för el genererad av fossila bränslen, vilka i samma rapport från OECD för Frankrikes vidkommande uppskattas till 0,83 respektive 0,92 amerikanska cent/kWh per den 1 juli 1991, eller 5-6 centimes/kWh i mitten av nittioalet.
- (57) Enligt de franska myndigheterna är skillnaden mellan de rörliga kostnaderna enligt undersökningen från NERA [...] och de franska kärnkraftverkens reella rörliga kostnad enligt OECD:s uppskattning från 1992 [...], mot bakgrund av den franska produktionsstrukturen, till-

räcklig för att visa att den kortsiktiga marginalkostnaden för elleveranser uppgår till [...].

6. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

6.1 Fördelaktiga elpriser för vissa papperstillverkare

6.1.1 Regeln om stöd av mindre betydelse

- (58) Inledningsvis hävdar de franska myndigheterna att de rabatter som beviljats papperstillverkarna Cascades och Gromelle under 1992 respektive 1993 omfattades av regeln om stöd av mindre betydelse.
- (59) I detta sammanhang är det lämpligt att precisera att det tak som är tillämpligt i detta fall är det tak som följer av gemenskapens rambestämmelserna för stöd till små och medelstora företag från 1992⁽⁸⁾ (nedan kallade rambestämmelserna), det vill säga 50 000 ecu, vilket är den enda regeln som Frankrike kan åberopa i fallet för 1992 och 1993.
- (60) I rambestämmelserna anges att med stöd av mindre betydelse avses stöd som inte uppnår ett visst absolut belopp under vilket det kan anses att artikel 92.1 inte är tillämplig. Vidare anges att utbetalning av ett tillfälligt stöd som inte överstiger 50 000 ecu för en viss typ av utgifter och stödordningar enligt vilka det stöd som ett visst företag kan få för en viss typ av utgifter och under en period på tre år till högst detta belopp inte längre måste anmälas enligt artikel 93.3, förutsatt att beviljandet av stödet eller formerna för stödordningen inbegriper ett uttryckligt vilkor som innebär att ytterligare stöd som beviljas samma företag för samma typ av utgifter från andra finansieringskällor eller inom ramen för andra stödordningar inte får medföra att det totala stödbeloppet till företaget blir högre än gränsen på 50 000 ecu.
- (61) Värdet på rabatten till Cascades i april 1992 uppgick då det beviljades till 250 000 franska franc (36 000 ecu), medan värdet på rabatten till Gromelle i mars 1993 uppgick till 130 000 franska franc (18 700 ecu). De franska myndigheterna har bekräftat att papperstillverkarna Cascades och Gromelle inte har fått något annat stöd enligt regeln om stöd av mindre betydelse och att taket därmed har iakttagits. Följaktligen överstiger dessa rabatter, bortsett från den eventuella förekomsten av stöd, inte tröskeln enligt regeln om stöd av mindre betydelse. Artikel 87.1 är därmed inte tillämplig.

6.1.2 Statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget

- (62) Frågan kvarstår om de rabatter som beviljats Condat, Lancey och Sibille utgör prisförmåner som omfattas av förbudet i artikel 87.1 i EG-fördraget.

⁽⁸⁾ EGT C 213, 19.8.1992, s. 2.

(63) Enligt denna artikel är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(64) Ett förmånligt elpris omfattas sålunda av förbudet i artikel 87.1 i EG-fördraget som det uppfyller följande tre kriterier:

1. Det ges av en stat eller med hjälp av statliga medel.
2. Det gynnar vissa företag eller viss produktion.
3. Det snedvrider konkurrensen mellan de gynnade företagen och liknande företag eller produktion, eftersom de aktuella produkterna handlas mellan medlemsstaterna.

6.1.2.1 Stöd som ges av en stat eller med hjälp av statliga medel

(65) När det gäller den första punkten, det vill säga om stödet ges av staten eller med hjälp av statliga medel, kan det konstateras att den franska staten äger 100 % av kapitalet i EDF. Elpriserna fastställs av EDF efter godkännande av finansministeriet. Även om företaget har ett visst förhandlingsutrymme när det gäller dess rabattpolicy måste det ändå konstateras att det är staten som genom EDF har sista ordet när det gäller att besluta om den fördel som getts de aktuella papperstillverkarna.

(66) De franska myndigheternas påstående att de affärsmässiga åtgärderna är av en "begränsad omfattning"⁽⁹⁾ måste vederläggas. I själva verket bekräftar de franska myndigheterna att nämnda åtgärder utgör en del av "en affärspolitik som syftar till att uppmuntra industrikonsumenterna att utveckla och utnyttja teknik som säkerställer innovativa, effektiva och rationella eltillämpningar"⁽¹⁰⁾. Då de utgör en del av "en affärspolitik" kan de åsyftade affärsmässiga åtgärderna knappast anses vara av en "begränsad omfattning".

(67) Då de fördelaktiga elpriserna för vissa papperstillverkare har beviljats av EDF och sålunda indirekt av staten utgör de följaktligen en statlig åtgärd, och därmed är det första villkoret i artikel 87.1 i EG-fördraget uppfyllt.

6.1.2.2 Stöd som gynnar vissa papperstillverkare

(68) När det gäller den andra punkten, det vill säga om stödet gynnar vissa företag eller viss produktion, innebär förekomsten av ett sådant förmånligt elpris för vissa papperstillverkare att de gynnas. I det aktuella fallet består fördelen för de berörda papperstillverkarna av följande reella genomsnittspriser på el och följande rabatter: **Condat**: 16,6 centimes/kWh (2,5 cent/kWh) eller 22,6 miljoner franska franc (3,45 miljoner euro), **Lancey**: 15,1 centimes/kWh (2,3 cent/kWh) eller 2,87 miljoner franska franc (0,44 miljoner euro) och **Sibille**: 19,6 centimes/kWh (3,0 cent/kWh) eller 2,72 miljoner franska franc (0,41 miljoner euro). Det totala värdet på de fördelar som getts i form av rabatter uppgår till 28,2 miljoner franska franc (4,3 miljoner euro).

(69) I princip kan ett privat eller offentligt företag tillämpa olika priser på grundval av användningen av de varor som det säljer. Sådana skillnader måste dock vara affärsmässigt motiverade, det vill säga täcka marginalkostnaden och åtminstone en del av de fasta kostnaderna.

(70) Enligt uppskattningar från experter som kommissionen gett i uppdrag att analysera EDF:s överkapacitet och prissättningsystem⁽¹¹⁾ uppgår EDF:s marginalkostnad för att producera ytterligare en kWh kärnkraftsel till cirka [...], medan marginalkostnaden för el som genereras med fossila bränslen (kol och olja) uppgår till mellan [...]. Inom ramen för långvariga elavtal måste en elleverantör, även om den har överkapacitet, täcka en avsevärd del av sina fasta kostnader. Detta innebär ett genomsnittligt försäljningspris till stora industriella elförbrukare i storleksordningen [...]. Detta pris motsvarar för övrigt det pris som EDF för närvarande fakturerar sina största kunder.

(71) Genom att hänvisa till OECD:s rapport från 1992, där EDF:s rörliga kostnad för kärnkraftsel uppskattas till 5–6 centimes/kWh (1 cent/kWh), har de franska myndigheterna visat att NERA i sin undersökning överskattar den rörliga kostnaden per enhet kärnkraftsgenererad el från EDF. På grundval av denna information bekräftar de franska myndigheterna att den kortsiktiga marginalkostnaden för elleveranser uppgår till [...].

(72) På grundval av en kortsiktig marginalkostnad på [...] har de franska myndigheterna slagit fast att det pris som EDF föreslår för denna överkonsumtion skulle täcka dess rörliga kostnader åtminstone 35 % och i genomsnitt 57 % av dess fasta kostnader. Den genomsnittliga täckningen av de fasta kostnaderna uppgår till 50 % för Condat, 66 % för Lancey och 62 % för Sibille.

⁽⁹⁾ De franska myndigheternas skrivelse av den 4 september 1998, s. 3.
⁽¹⁰⁾ Se fotnot 9.

⁽¹¹⁾ Undersökning IV/96/1178/ETD/01, Tariffs and costs consequences of the EDF monopoly, NERA (National Economic Research Associates), februari 1997.

(73) De franska myndigheterna hävdar att EDF har en överkapacitet när det gäller kärnkraftsgenererad el⁽¹²⁾. Det är här lämpligt att påminna om att denna överkapacitet har skapats under en lagstiftad monopolsituation, långt innan den pågående liberaliseringen av elmarknaden. Följaktligen är kommissionens analys koncentrerad till de särskilda omständigheterna i detta fall. Detta beslut fattas sålunda i vilket fall som helst med förbehåll för eventuella slutsatser som kommissionen kan komma fram till vid en granskning av de problem som – i ett framtida sammanhang där marknaden har öppnats för konkurrens – kan komma att uppstå genom att EDF tidigare skapat denna överkapacitet.

(74) Rent affärsmässigt framgår det att i en situation med överkapacitet så skulle en ekonomisk aktör i en marknadsekonomi naturligtvis ha försökt maximera sin vinst genom att sälja en ytterligare mängd av sin vara utan att täcka de totala kostnaderna för denna del. I själva verket skulle det i annat fall innebära att motsvarande mängd som producerats och inte kan lagras förblir osåld. Det finns för övrigt inget i ärendet som visar att EDF skulle ha kunnat få ut ett bättre pris på annat håll. Tvärtom skulle alternativet ha varit att papperstillverkarna hade installerat gasdrivna torkar. I denna situation måste det faktum att företaget för den överkonsumtion som följer av valet att installera ytterligare en elektrisk tork får ut ett pris som täcker de rörliga kostnaderna åtminstone 35 % och 57 % av de fasta kostnaderna betraktas som en affärsmässigt godtagbar strategi.

(75) Med tanke på de särskilda omständigheterna i fallet bör följaktligen de fördelaktiga priser som EDF beviljat Condat, Lancey och Sibille betraktas som affärsmässigt motiverade.

6.1.2.3 Snedvridning av konkurrensen och påverkan av handeln mellan medlemsstaterna

(76) Eftersom en åtgärd bara kan betraktas som ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget om samtliga tre villkor är uppfyllda, och då det andra villkoret, det vill säga att åtgärden skall gynna vissa företag, inte är uppfyllt är en granskning av det tredje villkoret meningslös.

(77) Sammanfattningsvis utgör de fördelaktiga elpriser som EDF har beviljat pappersföretagen Condat, Lancey och Sibille inte ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

6.2 Det lån som EDF beviljat IRS

(78) Kommissionen har granskat det stöd som EDF har beviljat IRS mot bakgrund av artikel 87.1 i EG-fördraget. Enligt denna artikel utgör stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkur-

rensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, stöd i den mening som avses i denna artikel i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(79) Såsom har påvisats i punkterna 58–77 i frågan om fördelaktiga elpriser omfattas det lån som EDF har beviljat IRS bara av förbudet i artikel 87.1 i EG-fördraget om det gynnar vissa företag och denna fördel inte är affärsmässigt motiverad, med förbehåll för att övriga villkor är uppfyllda.

(80) Kommissionen påminner om att enligt principen om den privata investeraren i en marknadsekonomi, såsom den definieras i kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget och artikel 5 i kommissionens direktiv 80/723/EEG på offentliga företag inom tillverkningssektorn⁽¹³⁾ (nedan kallat meddelandet), kan endast projekt för vilka kommissionen anser att det inte fanns några objektiva eller rimliga skäl att räkna med en avkastning motsvarande den i ett jämförbart privat företag vid den tidpunkt då investeringsbeslutet fattades, behandlas som statligt stöd (punkt 28).

(81) När det gäller det beslut som EDF fattade 1996 om att investera i IRS kan dess avkastning beräknas på följande två sätt:

(82) För det första tar den sig uttryck i att investeringen återbetalas med 4 % av den del av IRS årliga omsättningen som genereras av försäljningen av elektrisk infravärmeutrustning. Enligt EDF uppgick denna omsättning 1996 till 18 miljoner franska franc. Med tanke på att IRS hade ekonomiska problem då investeringsbeslutet fattades skulle en privat investerare bara ha varit intresserad om avkastningen var hög. Enligt praxis tillämpar kommissionen en ränta på 12 % för högriskprojekt. Det beräknade värdet på 4 % av 18 miljoner franska franc under fem år, där omsättningen har korrigerats för inflationstakten i Frankrike under 1996, det vill säga 2 %, uppgår till 3 012 024 franska franc.

(83) Utöver detta uppskattar EDF att utvecklingen av infravärmetekniken och dess tillämpning inom industrin bara inom pappersindustrin kan komma att medföra en elförbrukning på 125 GWh med ytterligare årliga intäkter på 30 miljoner franska franc som följd.

(84) Med tanke på att EDF då det beslutade att investera i IRS inte bara räknade med att få tillbaka den investerade summan med en ränta på 12 %, utan också med att infravärmetekniken skulle slå igenom inom pappersindustrin med potentiella årliga intäkter på 30 miljoner franska franc, kan man konstatera att EDF har resonerat som en privat investerare och följaktligen att lånet inte kan betraktas som ett statligt stöd.

⁽¹²⁾ Se skäl 43.

⁽¹³⁾ EGT C 307, 13.11.1993, s. 3.

- (85) När det gäller den avkastning som slutligen erhållits anges i meddelandet att det är otänkbart att kommissionen i efterhand skulle utnyttja sin kännedom om fakta för att besluta att offentliga resurser som ställts till förfogande skulle utgöra ett statligt stöd av den enda anledningen att den avkastning som slutligen erhållits var alltför låg (punkt 28).
- (86) Följaktligen ändrar det faktum att IRS har upphört med sin verksamhet och inte har uppfyllt sina förpliktelser inte den karaktär som investeringen hade när beslutet fattades 1996. I själva verket framgår det av den information som finns tillgänglig att det 1996, då EDF beviljade det aktuella lånet, inte fanns några uppgifter som skulle gjort det möjligt för en "förnuftig" analytiker att förutse att IRS kunde förmodas komma att upphöra med sin verksamhet på ett sådant sätt att framtidsprognoserna inte skulle komma att uppfyllas.
- (87) I likhet med en privat investerare i en marknadsekonomi har EDF för övrigt stämt IRS med följd att handelsdomstolen i Paris den 11 februari 1999 utfärdade en begäran om en förklaring av IRS. IRS fick tre månader på sig att reglera denna skuld genom att betala in ett preliminärt belopp på 870 769,39 franska franc. Om detta inte skedde skulle hela skulden återkrävas med omedelbar verkan.
- (88) Sammanfattningsvis utgör EDF:s lån till IRS inte ett stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

7. SLUTSATSER

- (89) Mot bakgrund av ovanstående och i synnerhet då
1. de fördelaktiga elpriserna till förmån för papperstillverkarna Cascades och Gromelle omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse,

2. de fördelaktiga elpriserna till förmån för papperstillverkarna Condat, Lancey och Sibille är affärsmässigt motiverade med tanke på EDF:s överkapacitet när det gäller kärnenergi och det faktum att EDF genom dessa företags överkonsumtion av el täcker sina rörliga kostnader och i genomsnitt 57 % av sina fasta kostnader, och
 3. det lån som EDF beviljade IRS var affärsmässigt motiverat då EDF fattade sitt investeringsbeslut,
- konstaterar kommissionen sålunda att varken de fördelaktiga elpriserna till förmån för papperstillverkarna Cascades, Gromelle, Condat, Lancey och Sibille eller det lån som beviljats till förmån för IRS utgör ett stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De fördelaktiga elpriser som EDF, och därmed indirekt Frankrike, har beviljat papperstillverkarna Cascades, Gromelle, Condat, Lancey och Sibille samt det lån som EDF beviljat IRS, till ett totalt värde på 32,2 miljoner franska franc (4,9 miljoner euro), utgör inte ett stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 11 april 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 mars 2001

om genomförandebestämmelser till rådets beslut 2000/596/EG vad gäller utgifter som berättigar till stöd och rapporter om genomförandet av insatser som medfinansieras genom Europeiska flyktingfonden

[delgivet med nr K(2001) 736]

(2001/275/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 2000/596/EG av den 28 september 2000 om inrättande av en europeisk flyktingfond⁽¹⁾, särskilt artiklarna 14.2, 20.3 och 24.2 i detta,

efter samråd med den rådgivande kommitté som avses i artikel 21.1 i beslut 2000/596/EG, och

av följande skäl:

- (1) En rad gemensamma bestämmelser om vilka utgifter som berättigar till stöd ur fonden bör antas för att säkerställa en effektiv verksamhet som uppfyller reglerna om god förvaltning av medel i gemenskapen.
- (2) För att de rapporter som avses i artikel 20.2 i beslut 2000/596/EG verkligen skall uppfylla behovet av en lämplig uppföljning av hur fondens medel används, är det nödvändigt att införa standardmodeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

Tillämpningsområde*Artikel 1*

Detta beslut skall tillämpas på medfinansiering av de genomförandeprogram som avses i artikel 8 i beslut 2000/596/EG, och som förvaltas av medlemsstaterna.

Artikel 2

I detta beslut används följande definitioner med de betydelser som här anges:

- a) *åtgärd*: ett av de områden som avses i artikel 4 i beslut 2000/596/EG.
- b) *insats*: de sätt som en medlemsstat väljer för att genomföra de åtgärder som anges i led a i syfte att förverkliga målsättningarna med Europeiska flyktingfonden. En insats kan bestå av flera olika projekt.
- c) *projekt*: de praktiska och konkreta formerna för hur stödmottagarna genomför en insats, vare sig det gäller hela insatsen eller delar av denna. Varje projekt skall ha en

projektbeskrivning med angivelse av projektets varaktighet, budget och målsättningar, vilka personer som arbetar i projektet och vilka organisationer eller grupper av organisationer som ansvarar för genomförandet.

- d) *stödmottagare*: de organ (icke-statliga organisationer, federala, nationella, regionala eller lokala myndigheter, ideella organisationer etc.) som är ansvariga för att genomföra projekten.

KAPITEL 2

Urvalsregler för stödberättigande*Artikel 3*

Vid fastställandet av vilka utgifter som berättigar till stöd inom ramen för genomförandeprogrammen som anges i artikel 8 i beslut 2000/596/EG, skall bestämmelserna i bilaga I till detta beslut tillämpas.

Bestämmelserna i detta beslut hindrar inte att medlemsstaterna tillämpar egna, strängare regler om stödberättigande.

KAPITEL 3

Genomföranderapporter*Artikel 4*

1. Den sammanfattande rapport om genomförandet av pågående insatser vilken föreskrivs i artikel 20.2 i beslut 2000/596/EG skall läggas fram enligt mallen i bilaga II.

2. Räkenskaperna och den rapport om genomförandet av insatserna vilken föreskrivs i artikel 20.3 i beslut 2000/596/EG skall läggas fram enligt mallen i bilaga III.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 mars 2001.

På kommissionens vägnar

António VITORINO

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 6.10.2000, s. 12.

BILAGA I

UTGIFTER SOM KAN BERÄTTIGA TILL STÖD UR EUROPEISKA FLYKTINGFONDEN

I. ALLMÄNNA REGLER (STÖDBERÄTTIGADE UTGIFTER PÅ PROJEKTNIVÅ)

Regel nr 1

Kostnaderna måste vara direkt knutna till de mål som anges i artikel 1 i beslut 2000/596/EG.

Regel nr 2

Kostnaderna måste avse åtgärder enligt artikel 4 i beslut 2000/596/EG.

Regel nr 3

Kostnaderna måste vara nödvändiga för att genomföra den i det nationella programmet beskrivna insatsen sådan den godkänts av kommissionen.

Regel nr 4

Kostnaderna måste vara inrymda i projektets finansplan.

Regel nr 5

Kostnaderna måste vara rimliga och förenliga med principerna om sund finansförvaltning, särskilt valuta för pengarna och kostnadseffektivitet (t.ex. personalkostnader för projektförvaltning och -genomförande måste stå i proportion till projektstorlek osv.

Regel nr 6

Kostnader ådragna innan kommissionen fattade beslutet om godkännande av det nationella genomförandeprogrammet eller efter tidsgränsen för utgifterna enligt samma beslut får inte medfinansieras genom fonden. Undantagsvis kan

- utgifter som faktiskt har betalats mellan den 1 januari 2000 och dagen för godkännande av det nationella programmet komma i fråga för stöd.
- utgifter som faktiskt har betalats mellan den 1 januari 2001 och dagen för godkännande av det nationella programmet komma i fråga för stöd.

Regel nr 7

Kostnaderna måste ha uppstått i verkligheten, ha bokförts i stödmottagarens räkenskaper eller skattehandlingar samt vara identifier- och verifierbara. Som regel skall betalningar av stödmottagare verifieras med kvitterade fakturor. Om detta inte kan göras skall betalningarna verifieras med räkenskapshandlingar av lika bevisvärde.

1. Utgifter enligt artikel 4.1 a och 4.1 b i beslut 2000/596/EG måste ha uppstått på medlemsstatens territorium. Utgifter enligt punkt 1 c får ha uppstått på medlemsstatens territorium och i ursprungslandet.
2. För varje projekt skall verifikationer (kvitterade fakturor, kvitton, andra bevis på betalning eller räkenskapshandlingar av lika bevisvärde) upprättas, bokföras, numreras och förvaras av stödmottagaren, där så är möjligt på ett bestämt ställe och i allmänhet vid stödmottagarens huvudsäte, under fem år efter projektets slutdatum för det fall att handlingarna behöver verifieras. Kommissionen förbehåller sig rätten att när som helst inkräva vilka som helst fakturor eller verifikationshandlingar för utgifter knutna till projekt. Om sådana fakturor eller kompletterande handlingar inte kan uppvisas av stödmottagaren kommer utgifterna i fråga inte i fråga för medfinansiering.

Regel nr 8

Med "intäkter" avses i denna regel inkomster som ett projekt, under den period då det medfinansieras eller under en längre period fram till biståndets avslutande som får fastställas av medlemsstaten, har från försäljning, uthyrning, tjänster, inskrivningsavgifter eller andra likvärdiga intäkter, dock inte sådana bidrag som utgår från den privata sektorn till medfinansiering av projekt och som uppträder vid sidan av offentliga bidrag i finansieringstabellerna för den aktuella åtgärden.

Genom dessa intäkter reduceras den mängd medfinansiering från Europeiska flyktingfonden som krävs för projektet i fråga. Innan fondens medverkan beräknas och senast vid projektets slutdatum dras de av från projektets stödberättigade utgifter i sin helhet eller proportionsvis, beroende på om de helt eller endast delvis genererades av det medfinansierade projektet.

Både offentlig och annan medfinansiering måste ha bokförts i stödmottagarens räkenskaper eller skattehandlingar samt vara identifier- och kontrollbar. Medfinansiering som inte är bokförd i projektets räkenskaper eller skattehandlingar kan normalt inte anses som sådan.

II. STÖDBERÄTTIGADE DIREKTA KOSTNADER (PÅ PROJEKTNIVÅ)

Regel nr 9: Personalkostnader

Kostnaden för till projektet anslagen personal, motsvarande de verkliga lönerna plus sociala avgifter och övriga i ersättningen ingående kostnader, skall vara stödberättigad. Personalkostnaderna får inte överskrida vare sig stödmottagarens normala löner och andra anställningsavgifter eller de mest ekonomiska marknadssatserna härvidlag. Skatter och avgifter (särskilt direkta skatter och socialavgifter) som uttas på grund av Europeiska flyktingfondens medfinansiering är en stödberättigande utgift endast om det är stödmottagaren som faktiskt och slutgiltigt belastas.

Personalkostnader för offentliga tjänstemän är endast stödberättigade för verksamheter som inte ingår i deras normala rutiner och för uppgifter specifikt knutna till projektets genomförande, på följande villkor:

- a) Offentliga tjänstemän avdelade genom vederbörligen dokumenterat beslut av behörig myndighet åt vilken genomförandet av ett projekt anförtrots.
- b) Övrig personal anställd uteslutande för att genomföra ett projekt.

Regel nr 10: Kostnader för projektpersonalens resor och uppehålle

Resekostnader skall vara stödberättigade på grundval av de faktiska kostnaderna. Återbetalningssatserna bör grundas på billigaste flyg för resor över 800 km (tur och retur) och järnväg för övriga, utom när destinationsorten motiverar flygtransport. För levnadsomkostnader bör, om en organisation har sina egna traktamenten, dessa tillämpas utan att tak fastlagda av medlemsstaten i enlighet med nationell lagstiftning och praxis genombräts. Dagtraktamenten förväntas täcka förflyttningar på platsen (inklusive taxiresor), inkvartering, måltider, lokala telefonsamtal och småutgifter. Om privatbil används görs återbetalning normalt på grundval av kostnaden för offentliga kommunikationer.

Regel nr 11: Kostnader för projektdeltagares resor och uppehålle

Kostnader för projektdeltagares resor och uppehålle (målgrupper enligt artikel 3 i beslut 2000/596/EG) är stödberättigade, förutsatt att samtliga villkor i del I är uppfyllda.

Regel nr 12: Markförvärv

Kostnaderna för inköp av obebyggd mark är berättigade till medfinansiering på följande tre villkor utan att det hindrar tillämpning av strängare nationella regler:

- a) Det skall finnas ett direkt samband mellan markförvärvet och det medfinansierade projektets målsättningar.
- b) Markförvärvet får inte utgöra mer än 10 % av det totalt tillgängliga stödbeloppet för projektet, såvida inte en högre procentsats fastställs i det av kommissionen godkända biståndet.
- c) Ett intyg skall erhållas från en oberoende kvalificerad värderingsman eller ett vederbörligen bemyndigat offentligt organ om att köpeskillingen inte överstiger marknadsvärdet.

Regel nr 13: Förvärv av fast egendom eller uppförande av fastigheter

Förvärv av fast egendom, t.ex. redan uppförda byggnader och den mark på vilken de står, eller uppförande av byggnader, kan komma i fråga för medfinansiering om det finns ett klart samband mellan förvärvet och det aktuella projektets målsättningar, på nedan angivna villkor och utan att det hindrar tillämpning av strängare nationella regler:

- a) Ett intyg skall erhållas från en oberoende kvalificerad värderingsman eller ett vederbörligen bemyndigat offentligt organ om att köpeskillingen inte överstiger marknadsvärdet, i vilket det antingen attesteras att byggnaden är förenlig med nationella bestämmelser eller preciseras på vilka punkter den avviker därifrån om den slutliga stödmottagaren enligt villkoren för insatsen skall rätta till dessa.
- b) Byggnaden skall inte under de föregående tio åren ha erhållit nationella bidrag eller bidrag från gemenskapen som skulle leda till dubbelt stöd i det fall Europeiska flyktingfonden medfinansierar förvärvet.
- c) Fastigheten skall användas för insatsens angivna syfte under en period av minst fem år efter projektets slutdatum om inte kommissionen specifikt ger tillåtelse till annat.
- d) Byggnaden får inte användas för något annat syfte än genomförandet av insatsen.

Regel nr 14: Förvärv av ny utrustning

I allmänhet är leasing det alternativ som föredras för utrustning (t.ex. persondatorer, bilar). Om denna möjlighet saknas på grund av projektets korta varaktighet eller snabb värdeavskrivning (t.ex. för persondatorer) kan inköpskostnader vara stödberättigade. Inköpskostnader för ny utrustning skall vara stödberättigade förutsatt att de motsvarar normala marknadskostnader och att värdet av berörda föremål avskrivs i enlighet med de skatte- och bokföringsregler som gäller för mottagaren. Endast den andel av ett föremåls värde som motsvarar projektets varaktighet får beaktas. För ettårsprojekt är avskrivningstakten 33,3 %. Undantagsvis får, om föremålets natur och/eller användning så motiverar, inköp och fullständig avskrivning av viss utrustning tillåtas, förutsatt att utrustningen används för samma målgrupp (artikel 3 i beslut 2000/596/EG) under åtminstone tre år efter projektets slutdatum.

Regel nr 15: Leasing (långtidshyrning)

Kostnader som uppkommer i samband med leasing är berättigade till medfinansiering av Europeiska flyktingfonden enligt reglerna i punkterna A och B.

A. STÖD VIA UTHYRARE

- A.1 Uthyraren är den direkta mottagaren av gemenskapens medfinansiering, som avser att minska leasingtagarens kostnader för de tillgångar leasingkontraktet omfattar.
- A.2 Leasingkontrakt för vilka stöd från gemenskapen utgår skall innehålla en klausul om köpoption eller medge en hyresperiod motsvarande tillgångarnas nyttiga livstid.
- A.3 Om ett leasingkontrakt avslutas före minimiperiodens slut utan godkännande i förväg av behöriga myndigheter, skall leasingtagaren förbinda sig att till berörda nationella myndigheter (via tillgodohavande för Europeiska flyktingfonden) återbetala den del av stödet från gemenskapen som motsvarar återstoden av leasingperioden.
- A.4 Förvärv från leasingtagarens sida av tillgångarna, styrkt med kvitterad faktura eller räkenskapshandling av lika bevisvärde, utgör kostnad som är berättigad till medfinansiering. Det högsta belopp som kommer i fråga för medfinansiering från gemenskapen skall inte överstiga marknadsvärdet för de leasade tillgångarna.
- A.5 Kostnader i samband med leasingkontraktet (bl.a. skatt, uthyrarens marginal, kostnader för återfinansiering av ränta, allmänna omkostnader, försäkringsavgifter), utöver de i punkt A.4 nämnda kostnaderna är inte stödberättigade.
- A.6 Stöd från gemenskapen som betalas till uthyraren skall i sin helhet användas till leasingtagarens förmån genom enhetlig minskning av alla leasingbelopp under hela hyresperioden.
- A.7 Uthyraren skall styrka att vinningen av stödet från gemenskapen helt och hållet överförs till leasingtagaren genom att ställa upp en detaljredovisning av hyresbetalningarna eller genom en alternativ metod som ger likvärdiga försäkringar.
- A.8 De i punkt A.5 nämnda kostnaderna, utnyttjande av alla slags skattefördelar förenade med leasingen samt andra villkor i kontraktet skall vara likvärdiga med dem som gäller i avsaknad av finansiellt ingripande från gemenskapen.

B. STÖD TILL LEASINGTAGARE

- B.1 Leasingtagaren är den direkta mottagaren av medfinansiering från gemenskapen.
- B.2 De hyresbelopp som leasingtagaren betalar till uthyraren, styrkta med kvitterad faktura eller räkenskapsdokument av lika bevisvärde, utgör kostnad som är berättigad till medfinansiering.
- B.3 I de fall då leasingkontrakt innefattar en köpoption eller medger en hyresperiod motsvarande tillgångarnas nyttiga livstid skall det högsta belopp som kommer i fråga för medfinansiering från gemenskapen inte överstiga marknadsvärdet för de leasade tillgångarna. Övriga kostnader i samband med leasingkontraktet (bl.a. skatt, uthyrarens marginal, kostnader för återfinansiering av ränta, allmänna omkostnader, försäkringsavgifter) är inte stödberättigade.
- B.4 Stöd från gemenskapen för leasingkontrakt enligt punkt B.3 utbetalas till leasingtagaren i en eller flera omgångar för faktiskt erlagda hyresbelopp. Om leasingkontraktets slutdatum ligger senare än sista dagen för bokföring av utbetalningar inom ramen för bistånd från gemenskapen, kan stöd komma i fråga enbart för leasingtagarens betalningar av hyra som förfallit under tiden fram till slutdatum för utbetalning inom ramen för detta bistånd.

B.5 I de fall då leasingkontrakt inte innehåller någon köpoption och varaktigheten understiger tillgångarnas nyttiga livstid är hyresbeloppen berättigade till medfinansiering från gemenskapen i proportion till det stödberättigade projektets tidsperiod. Leasingtagaren måste likväl kunna styrka att leasing var den mest kostnadseffektiva metoden för att kunna använda utrustningen. Om kostnaderna hade varit lägre med en alternativ metod (till exempel inhyrning av utrustning) skall merkostnaden räknas av från de stödberättigade utgifterna.

Regel nr 16: Förvärv av andrahandsutrustning

Förvärv av andrahandsutrustning kan anses som stödberättigade utgifter på följande villkor utan att det hindrar tillämpning av strängare nationella regler:

- a) Säljaren av utrustningen skall avge en förklaring om dess ursprung och bekräfta att den aldrig under de föregående sju åren inköpts med hjälp av nationellt eller gemenskapligt stöd.
- b) Priset på utrustningen skall inte överstiga marknadsvärdet och skall vara lägre än kostnaden för likadan ny utrustning.
- c) Utrustningen skall motsvara de tekniska kraven för projektet liksom gällande normer och standarder.
- d) Utrustningen skall användas för samma målgrupp (artikel 3 i beslut 2000/596/EG) under minst två år efter projektets slutdatum.

Regel nr 17: Kostnader för försörjnings- och förbrukningsvaror

Kostnader för försörjnings- och förbrukningsvaror kommer i fråga för medfinansiering om alla villkor som anges i kapitel I är uppfyllda. Försörjningsvaror omfattar allt slags material eller bistånd till projektets medverkande (artikel 3 i beslut 2000/596/EG), t.ex. livsmedel, kläder, läkarvård, material för återuppbyggnad av hus osv. Förbrukningsvaror omfattar kontorsutrustning som skrivmateriel, men också livsmedelsleveranser till medverkande i projekt enligt artikel 3 i beslut 2000/596/EG.

Regel nr 18: Utgifter för underentreprenader

Utan att det hindrar tillämpning av strängare nationella regler är utgifter för följande underentreprenader inte berättigade till medfinansiering av Europeiska flyktingfonden:

- a) Underentreprenader som ökar kostnaden för verkställande av projektet utan att i motsvarande mån öka dess värde.
- b) Underentreprenader med mellanhänder eller konsulter där betalningen fastställs som en procentsats av totalkostnaden för projektet om inte sådan betalning motiveras av slutmottagaren genom hänvisning till det faktiska värdet av det arbete eller de tjänster som utförs. För alla underentreprenader skall entreprenörerna förbinda sig att förse revisions- och kontrollorgan med alla erforderliga uppgifter om den utlagda verksamheten.

Regel nr 19: Kostnader som har direkt samband med kraven för medfinansiering från EU

Kostnader för att ge publicitet åt projektet och EU:s medfinansiering (spridande av information, specifik utvärdering av projektet, översättning, reproduktion osv.) kan vara stödberättigade.

Regel nr 20: Reserv för oförutsedda utgifter

En "reserv för oförutsedda utgifter" på högst 5 % av de stödberättigade direkta kostnaderna får påföras projektet, förutsatt att den ingår i projektets finansplan.

Regel nr 21: Allmänna omkostnader

Ett fastställt procenttal för allmänna omkostnader på upp till 7 % av de totala stödberättigade direktkostnaderna skall berättiga till stöd som indirekta kostnader, förutsatt att denna siffra ingår i projektets finansplan. Indirekta kostnader skall vara stödberättigade förutsatt att de inte innefattar kostnader som hör till en annan rubrik i projektets budget, att de inte kan bokföras som direkta kostnader och att de inte finansieras ur andra källor. Indirekta kostnader skall inte vara stödberättigade i sådana fall där avtalet om stöd gäller finansiering av ett projekt genomfört av ett organ som redan får driftbidrag från kommissionen och/eller en nationell myndighet.

Regel nr 22: Finansiella kostnader

Skuldränta, kostnader för finansiella transaktioner, kommissioner och förluster vid valutaväxling samt andra rent finansiella utgifter är inte berättigade till medfinansiering.

Regel nr 23: Bankavgifter för konton

Om medfinansiering ur Europeiska flyktingfonden kräver öppnande av separat(a) konto(n) för genomförandet av ett projekt är bankavgifterna för att öppna och förvalta kontona stödberättigade.

Regel nr 24: Kostnader för juridisk rådgivning, notariatsavgifter, kostnader för teknisk eller finansiell expertis och bokförings- eller revisionskostnad

Dessa kostnader är stödberättigade om de är direkt knutna till projektet och är nödvändiga för dess förberedande eller genomförande eller, i fallet med bokförings- eller revisionskostnader, om de hänför sig till krav från den ansvariga myndigheten.

Regel nr 25: Kostnader för garantier från bank eller annan finansiell institution

Dessa kostnader är stödberättigade om garantier krävs i landets eller EU:s lagstiftning eller i kommissionens beslut om godkännande av medfinansiering.

Regel nr 26: Mervärdesskatt med flera skatter och avgifter

- a) Mervärdesskatt (moms) utgör stödberättigande utgift endast om den verkligen och slutgiltigt belastar slutlig stödmottagare eller enskild mottagare inom stödprogrammet enligt artikel 87 i fördraget och i fall då stöd beviljas av organ som medlemsstaterna utser. Moms som kan återkrävas på något som helst sätt kan inte komma ifråga för stöd även om slutlig stödmottagare eller enskild mottagare faktiskt inte har fått den återbetalad.
- b) Omfattas den slutliga stödmottagaren eller enskilda mottagaren av schablonregler enligt avdelning XIV i sjätte rådsdirektivet 77/388/EEG om mervärdesskatt⁽¹⁾, anses betalad moms återbetalbar enligt punkt a.
- c) Inte i något fall får gemenskapens medfinansiering överstiga de totala stödberättigade utgifterna exklusive moms.

Regel nr 27: Naturabidrag

Naturabidrag är stödberättigade utgifter förutsatt att

- a) de innebär tillhandahållande av jord eller fastigheter, utrustning eller material, forskning eller yrkesverksamhet eller obetalt frivilligt arbete,
- b) deras värde kan bli föremål för oberoende uppskattning och revision,
- c) värdet av jord eller fastigheter som tillhandahålls bekräftas av en oberoende kvalificerad värderingsman eller ett vederbörligen auktoriserat officiellt organ,
- d) värdet av obetalt frivilligt arbete avgörs med beaktande av nedlagd tid samt normal tim- och dagtaxa för utfört arbete, och
- e) bestämmelserna i reglerna 12, 13 och 16 följs i tillämpliga fall.

Fondens deltagande i finansieringen av ett projekt får dock inte överstiga de totala stödberättigade utgifterna vid slutet av projektet, naturabidrag ej inräknade.

III. TEKNISKT BISTÅND

1. En summa på högst 5 % av en medlemsstats totala tilldelning får läggas åt sidan för tekniskt och administrativt bistånd till förberedande, uppföljning, kontroll och utvärdering av insatser den ansvarar för.

Följande kostnader skall vara berättigade till medfinansiering upp till femprocentstaket:

- a) Kostnader i samband med förberedande, urval, utvärdering och uppföljning av åtgärd som Europeiska flyktingfonden finansierar. Däri kan ingå leasing eller inköp av datoriserade system om det dagliga behovet av dessa vederbörligen motiveras av den ansvariga myndigheten och står i proportion till programmets storlek. Leasad eller köpt utrustning får enbart användas för genomförande av programmet. Stödreglerna för leasing gäller.
- b) Kostnader i samband med revision samt kontroller och inspektioner på platsen.
- c) Kostnader för synliggörande av Europeiska flyktingfondens medfinansiering.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

Utgifter för avlöning, inbegripet sociala avgifter, är stödberättigade endast i följande fall:

- Innehavare av fasta befattningar, tillfälligt avdelade genom formellt beslut av ansvarig myndighet för utförande av de under punkt a och b angivna uppgifterna.
 - Innehavare av tillfälliga befattningar eller personal från den privata sektorn anställda enbart för genomförande av de under punkt a och b angivna uppgifterna.
2. Kostnader i samband med oberoende utvärdering enligt artikel 20 i beslut 2000/596/EG är stödberättigade. Dessa kostnader omfattas inte av villkoren i punkt 1. Utgifter för offentliga tjänstemäns eller andra befattningshavares löner vid genomförande av sådana insatser är inte stödberättigade.

IV. ICKE STÖDBERÄTTIGADE UTGIFTER

Anmärkning: Denna uppräkningslista är inte uttömmande.

1. Böter, finansiella sanktioner och processkostnader: dessa kostnader är inte bidragsberättigade.
 2. Representationsutgifter och sociala kostnader utan direkt samband med åtgärderna enligt artikel 4 och det speciella projektet är inte stödberättigade. I princip är inte kostnader för projektpersonalens mat och dryck stödberättigade. Om projektpersonalen måste resa, skall deras uppehälle bekostas med traktamenten i enlighet med regel nr 10. Måltider för de slutliga stödmottagarna kan vara berättigade till medfinansiering förutsatt att samtliga regler i del I tillämpas.
-

BILAGA II

FÖRLAGA FÖR ÅRLIG SAMMANFATTANDE RAPPORT

(Artikel 20.2 i beslut 2000/596/EG)

Att sändas till:

Europeiska kommissionen
GD rättsliga och inrikes frågor
Europeiska flyktingfondens enhet A/2
LX46 6/050
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Medlemsstat:

Programår:

Ansvarig myndighet: (namn på kontaktperson, avdelning eller organisation, adress, fax, telefon, e-post):

Insändes senast: 1 oktober varje år

A. PROGRAMMETS FÖRVALTNING OCH HANDHAVANDE

1. Beskrivning av programmets förvaltningsstrukturer, ekonomihantering, system för uppföljning och kontroll (om samma uppgifter lämnats i begäran om medfinansiering räcker hänvisning till denna):
2. Urval av projekt: företagna aktiviteter och resultat av dessa (t.ex. datum för offentliggjord infordran av förslag, antal utvalda projekt, genomsnittlig kostnad för dessa). Beskrivning av aktiviteter för tekniskt understöd vid genomförandet:
3. Företagna informations- och reklamverksamheter. Ingående beskrivning av hur gemenskapens medfinansiering synliggjordes. I all dokumentation och alla publikationer om projektet skall EU:s medfinansiering omnämnas med orden "Detta projekt medfinansieras av Europeiska flyktingfonden":

B. PROGRAMMETS GENOMFÖRANDE

1. Tidsplan

- Startdatum för genomförandet av nationellt program:
- Slutdatum för nationellt program (sista dag för verkställande av utbetalningar enligt medfinansieringsbeslutet):

2. **Finansiella aspekter**

- a) Tabell för finansiell rapport per den . . . (precisera datum – tidigast en månad före översändandet av den sammanfattande rapporten)

	Planerat	Åtaganden	%	Betalat	%
	1	2	3 = 2/1	4	5 = 4/1
(Euro)					
Åtgärd A					
Insats 1					
Insats 2					
Insats 3					
Summa åtgärd A					
Åtgärd B					
Insats 1					
Insats 2					
Insats 3					
Summa åtgärd B					
Åtgärd C					
Insats 1					
Insats 2					
Insats 3					
Summa åtgärd C					
Tekniskt bistånd					
Insats 1					
Insats 2					
Insats 3					
Summa tekniskt bistånd					
Totalsumma					

- b) Betalningar mottagna från kommissionen med motsvarande datum:

- c) Bidrag från andra källor inom gemenskapen, i förekommande fall:

3. Genomförande av programåtgärder

- a) Huvudsyftet med utvalda projekt inom varje åtgärd (använd de indikatorer som anges i begäran om medfinansiering, lämna exempel på utvalda projekt):

- b) Kvantifiering av uppnådda resultat (uppdatera siffrorna för indikatorerna för de enskilda åtgärder som omfattas av ansökan om medfinansiering):

- c) Problem med genomförandet av det nationella programmet:

- d) Eventuellt andra kommentarer om genomförandet:

4. Intern utvärdering

Analys från ansvarig myndighet av programmets genomförande. Förväntningar om uppnående av programmets mål. Förslag om förbättringar och/eller ändringar för programgenomförandet.

BILAGA III

FÖRLAGA FÖR SLUTLIG RAPPORT

(Artikel 20.3 i beslut 2000/596/EG)

Att sändas till:

Europeiska kommissionen
GD rättsliga och inrikes frågor
Europeiska flyktingfondens enhet A/2
LX46 6/050
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Medlemsstat:

Programår:

Ansvarig myndighet (namn på kontaktperson, avdelning eller organisation, adress, fax, telefon, e-post):

Insändes senast: sex månader efter slutdatum för verkställande av utbetalningar

A. OPERATIVT SAMMANHANG

1. Beskrivning av alla slags betydande förändringar i medlemsstaten jämfört med den situation som redovisas i begäran om medfinansiering:
2. Konsekvenser av ovan nämnda förändringar för programmets genomförande:
3. Åtgärd syftande till sammanhang och komplementaritet med övriga besläktade program på nationell eller europeisk nivå (inbegripet konkurrens, offentlig upphandling, lika möjligheter och miljöpolitik):

B. PROGRAMMETS FÖRVALTNING OCH HANDHAVANDE

1. Beskrivning av programmets förvaltningsstrukturer, ekonomihantering, metod och kriterier för urval av program, system för uppföljning och kontroll (om samma uppgifter lämnats i begäran om medfinansiering räcker hänvisning till denna):
2. Precisering av eventuella ändringar i systemen för hantering, uppföljning och kontroll av programmet:

3. Ingående beskrivning av åtgärder för tekniskt bistånd insatta vid programmets genomförande, iakttagna resultat:
4. Information och reklam: insatta åtgärder. Ingående beskrivning av hur gemenskapens medfinansiering synliggjordes. I all dokumentation och alla publikationer om projektet skall EU:s medfinansiering omnämnas med orden "Detta projekt medfinansieras av Europeiska flyktingfonden". (Bifoga kopia på all publicitet om projektet, pressartiklar osv.):

C. PROGRAMMETS GENOMFÖRANDE

1. Tidsplan

- Startdatum för genomförandet av nationellt program:
- Slutdatum för nationellt program (sista dag för verkställande av utbetalningar enligt medfinansieringsbeslutet):

2. Finansiella aspekter

a) Tabell för finansiell rapport

	Planerat	Åtaganden	%	Betalat	%
	1	2	3 = 2/1	4	5 = 4/1
Åtgärd A					
Insats 1					
Insats 2					
Insats 3					
Summa åtgärd A					
Åtgärd B					
Insats 1					
Insats 2					
Insats 3					
Summa åtgärd B					
Åtgärd C					
Insats 1					
Insats 2					
Insats 3					
Summa åtgärd C					
Tekniskt bistånd					
Insats 1					
Insats 2					
Insats 3					
Summa tekniskt bistånd					
Totalsumma					

b) Betalningar mottagna från kommissionen med motsvarande datum:

c) Bidrag från andra källor inom gemenskapen, i förekommande fall:

3. Genomförande av programåtgärder

a) Beskrivning av de praktiska och konkreta metoder som använts vid genomförandet av insatserna enligt det nationella programmet

Exempel:

Åtgärd	Insats enligt beskrivning i det nationella genomförandeprogrammet	Genomförande
A – Mottagande	Insats 1 – Skapa mottagningsstruktur för 1 000 personer	— Inrättande av mottagningscentrum för 450 personer i . . . — Kapaciteten ökad till 500 personer vid existerande förläggning i . . .

b) Det uppnådda i form av resultat och genomslag (*kvalitativ och kvantitativ beskrivning med relevanta indikatorer sådana de redovisas i begäran om medfinansiering*), bedömning av verkan (*jämfört med prognoser*) och kostnadseffektivitet:

c) Eventuellt andra kommentarer om genomförandet:

4. I förekommande fall beskrivning av transnationella verksamheter och/eller verkningar av programmet:

5. Ingående beskrivning av problem som uppstått vid genomförandet av det nationella programmet:

D. UTVÄRDERING

(Ett exemplar av den oberoende utvärderingen bör bifogas denna slutliga rapport)

1. Allmän beskrivning av aktuell företagen programutvärdering:

2. Sammanfattning av resultaten:

3. Förslag och rekommendationer efter utvärdering, eventuell omläggning av programmet:

E. KONTROLLVERKSAMHET

1. Precisering av eventuella ändringar i kontrollsystemet:

2. Kontroller företagna av behöriga myndigheter i medlemsstaten:

3. Resultat av denna verksamhet, upptäckta och meddelade oegentligheter, vidtagna åtgärder:

4. Åtgärder vidtagna efter påpekande till följd av kontrollbesök från Europeiska unionen:

BILAGOR TILL DEN SLUTLIGA RAPPORTEN

- A. Förteckning av godkända projekt för varje åtgärd.
 - B. Sammanfattande beskrivning av enskilda projekt: 1/2 sida var + sammanfattning av finansiella indikatorer, budget anslagen per projekt i tabellform, slutliga utgifter per projekt.
 - C. Oberoende utvärdering.
-

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 april 2001

om ändring av beslut 93/402/EEG om djurhälsovillkor och veterinärintyg för import av färskt kött från länder i Sydamerika, som en anpassning till djurhälsosituationen i Argentina

[delgivet med nr K(2001) 1040]

(Text av betydelse för EES)

(2001/276/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

gränsområdena och uppfödning- och gödningsområden
 i centrala Argentina.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter, svin och färskt kött eller köttprodukter⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 97/79/EG⁽²⁾, särskilt artiklarna 3 och 14 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Krav beträffande djurhälsa och veterinärintyg vid import av färskt kött från Colombia, Paraguay, Uruguay, Brasilien, Chile och Argentina fastställs i kommissionens beslut 93/402/EEG⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 2000/755/EG⁽⁴⁾.
- (2) Vid import av färskt kött måste hänsyn tas till de skilda epidemiologiska förhållandena i de berörda länderna, och särskilt i olika delar av deras respektive territorier.
- (3) De ansvariga veterinära myndigheterna i de berörda länderna måste bekräfta att dessa länder, eller berörda regioner i dessa länder, har varit fria från boskapspest och mul- och klövsjuka under minst tolv månader. De ansvariga myndigheterna i de berörda länderna måste inom 24 timmar via fax, telex eller telegram meddela kommissionen och medlemsstaterna om någon av ovanstående sjukdomar uppträder eller om vaccinationsbestämmelserna rörande dessa sjukdomar ändras.
- (4) Den 2 mars 2001 underrättade Argentinas myndigheter kommissionen om att en ny ordning hade införts för regionalisering och vaccination till följd av att djur som importerats illegalt från grannländer befunnits ha mul- och klövsjuka, varför ordningen införts för att skydda

- (5) Argentinas myndigheter har bland annat meddelat att vaccination av nötboskap mot mul- och klövsjuka, som inte gjorts sedan 1999, åter ges i de nordliga gränsområdena (buffertområde) och i ett område i centrala Argentina (begränsat område). Dessutom anmäldes ett utbrott av mul- och klövsjuka till Internationella byrån för epizootiska sjukdomar den 13 mars 2001 och det förefaller därför lämpligt att landets status ses över mot bakgrund av dessa förändringar, särskilt eftersom de befintliga villkoren fastställdes på grundval av en annan strategi för kontroll av sjukdomar och djurflyttningar.
- (6) Vidare har Argentina meddelat att landet har hävt sin export av kött till Kanada, Chile och USA, men inte till Europeiska gemenskapen.
- (7) Det är därför nödvändigt att upphäva tillståndet för import till gemenskapen av alla former av kött från djur som är mottagliga för mul- och klövsjuka, åtminstone till dess att en inspektionsgrupp från kommissionen har undersökt den nya situationen på plats eller till dess att situationen har klargjorts.
- (8) Länderförteckningarna bör göras tydligare, med utgångspunkt från de erfarenheter som myndigheterna gjort i samband med tillämpningen av beslutet.
- (9) Import till gemenskapen av färskt kött från nötkreatur och får och getter bör således inte längre tillåtas.
- (10) Beslut 93/402/EEG måste ändras i enlighet med detta.

- (11) Detta beslut måste ses över mot bakgrund av resultaten av nästa veterinärbesiktningsbesök från kommissionen och/eller eventuella förändringar av hälsosituationen i Argentina som anmäls till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽²⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 179, 22.7.1993, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 36.

- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 93/402/EEG ändras på följande sätt:

1. Bilaga I skall ersättas med bilaga A till det här beslutet.
2. Bilaga II skall ersättas med bilaga B till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas till och med den 15 april 2001.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 april 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA A

"BILAGA I

BESKRIVNING AV OMRÅDEN I SYDAMERIKA SOM FASTSTÄLLTS MED TANKE PÅ UPPGIFTER I DJURHÄLSOINTYG

Land	Område		Beskrivning av området
	Kod	Version	
Argentina	AR	01/2001	Hela landet
Brasilien	BR	01/93	Hela landet
	BR-1	01/96	Staterna Rio Grande do Sul, Parana, Minas Gerais, (utom de regionala enheterna Oliveira, Passos, São Gonçalo de Sapucaí, Setelagoas och Bambuí), São Paulo, Espiritu Santo, Mato Grosso do Sul (utom kommunerna Sonora, Aquidauana, Bodoqueno, Bonito, Caracol, Coxim, Jardim, Ladario, Miranda, Pedro Gomes, Porto Murтинho, Rio Negro, Rio Verde de Mato Grosso och Corumbá), Santa Catarina, Goias och de regionala enheterna Cuiaba (utom kommunerna San Antonio do Leverger, Nossa Senhora do Livramento, Pocone och Barao de Melgaço), Caceres (utom kommunen Caceres), Lucas do Rio Verde, Rondonopolis (utom kommunen Itiquiora), Barra do Garças och Barra do Bugres i Mato Grosso
Chile	CL	01/93	Hela landet
Colombia	CO	01/93	Hela landet
	CO-1	01/93	Zonen avgränsas enligt följande: från den punkt där floden Murri förenas med floden Atrato, nedströms med floden Atrato till den punkt där den mynnar i Atlanten, från denna punkt till gränsen mot Panama längs med Atlantkusten till Cabo Tiburon; från denna punkt till Stilla havet längs med gränsen mellan Colombia och Panama; från denna punkt längs med Stilla havets kust till den punkt där floden Valle mynnar i Stilla havet; från denna punkt längs med en rät linje till den punkt där floden Murri förenas med floden Atrato.
	CO-2	01/93	Kommunerna Arboletas, Necocli, San Pedro de Uraba, Turbo, Apartado, Chigorodo, Mutata, Dabeiba, Uramita, Murindo, Riosucio (floden Atratos högra strand) och Frontino
	CO-3	01/93	Zonen avgränsas enligt följande: från den punkt där floden Sinu mynnar i Atlanten, uppströms längs med floden Sinu till dess källområde Alto Paramillo; från denna punkt till Puerto Rey vid Atlantkusten längs med gränsen mellan departementen Antiquia och Cordoba; från denna punkt till den punkt där floden Sinu mynnar i Atlanten.
Paraguay	PY	01/93	Hela landet
Uruguay	UY	01/93	Hela landet
	UY-1	01/00	Hela landet utom departementet Artigas"

BILAGA B

"BILAGA II

(Version nr 02/2001)

DJURHÄLSOGARANTIER SOM KRÄVS VID UTFÄRDANDE AV INTYG (1)

Land	Område	Färskt kött med ben, utom slaktbiprodukter				Urbanat färskt kött, utom slaktbiprodukter				Slaktbiprodukter						
		Art				Art				Från nötkreatur				Från får		
		Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	HC (*)	MP (*)				PF (*)	PF (*)
									1	2	3	4				
Argentina	AR	—	—	—	D	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
Brasilien	BR	—	—	—	D	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
	BR-1	—	—	—	D	A	—	—	D	—	—	—	—	—	F	—
Chile	CL	B	B	H	D	A	C	H	D	B	B	B	B	B	B	B
Colombia	CO	—	—	—	D	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
	CO-1	—	—	—	D	A	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
	CO-2	—	—	—	D	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
	CO-3	—	—	—	D	A	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
Paraguay	PY	—	—	—	D	A	—	—	D	—	—	—	—	—	F	—
Uruguay	UY	—	—	—	D	A	C	—	D	—	—	—	E	E	F	G
	UY-1	B	B	—	D	A	C	—	D	B	B	B	B	B	B	B

(1) Bokstäverna (A, B, C, D, E, F, G och H) i tabellen svarar mot olika förlagor till djurhälsointyg i del 2 i bilaga III till beslut 93/402/EEG. De skall användas för samtliga produkter och ursprungsområden i enlighet med artikel 2 i detta beslut.

(*) HC: Användning som livsmedel.

MP: Avsett för industrier som tillverkar produkter av värmebehandlat kött.

1 = hjärta

2 = lever

3 = massetermuskel

4 = tunga

PF: Avsett för industrier som tillverkar foder för sällskapsdjur.